

JAARVERSLAG

VAN DE

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VOOR HET JAAR **2011**

BEKNOPTE TEKST

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het zevenenveertigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken – hieronder SWT) wordt het aan het Parlement overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

Nederlandse afdeling

Vaste leden

mevrouwen
H. DE BAETS

T. DEKENS
de heren
E. VANDENBOSSCHE, ondervoorzitter

S. UTSI

P. VANDENBUSSCHE (ontslagnemend)

Plaatsvervangende leden

de heer
F. JUDO
mevrouw
E. NEIRINCK
de heer
C. CLOOTS
mevrouw
A. BUGGENHOUT
de heer
J.-M. VAN EXEM

Franse afdeling

Vaste leden

de heren
S. VAN OMMESLAEGHE
C. VERBIST, ondervoorzitter
mevrouw
C. HERMANUS
de heer
P. VERWILGHEN
mevrouw
M. LAZZARI (ontslagnemend)

Plaatsvervangende leden

de heren
T. MERCKEN
C. T'SAS
mevrouw
D. GUSTIN
de heer
Q. HAYOIS
mevrouw
V. DUMOULIN

Duitstalig lid

Vast lid

de heer
M. HENN

Plaatsvervangend lid

mevrouw
U. COOLS

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie waargenomen door mevrouw A. VAN CAUWELAERT – DE WYELS.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

De directie van de administratieve dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, adviseur-generaal van de Franse taalrol, de heer Th. VAN SANTEN, de tweetalige adjunct van de voornoemde (tot 1 september 2011, de datum waarop hij met pensioen ging), de heer R. VANDEN NEST, adviseur, en de heer L. RENDERS, adviseur.

De heren J.-M. BUSINE, Th. VAN SANTEN (tot 1 september 2011, de datum waarop hij met pensioen ging) en RENDERS (vanaf 1 september 2011) namen het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT. Als verslaggevers fungeerden, om beurten, de heren L. RENDERS en R. COLSON.

De heer Th. VAN SANTEN (tot 1 september 2011, de datum waarop hij werd afgelost door de heer RENDERS) en R. COLSON, namen het ambt van secretaris waar, respectievelijk van de Nederlandse en van de Franse afdeling.

De VCT wenst uiting te geven aan haar achting en dank voor de wijze waarop de heer VAN SANTEN zijn opdrachten binnen de administratieve dienst heeft vervuld. Inzonderheid de Nederlandse afdeling dankt haar secretaris voor de wijze waarop hij zich steeds van zijn taak heeft gekweten.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 2011 hebben de verenigde vergaderingen drieëntwintig zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel één van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie van dit verslag behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de adviezen omtrent bij haar ingediende klachten, die door de VCT in de loop van 2011 werden uitgebracht. In dit jaarverslag wordt ook een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

De VCT ontving in 2011 vanwege de minister van Buitenlandse Zaken geen jaarverslag betreffende de toepassing van artikel 47, §5, lid 2 (betrekkingen buitenlandse diensten), van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Bij de VCT werd in 2011 geen enkele klacht ingediend waarbij de klager haar verzocht om toepassing van haar subrogatierecht, meer bepaald van artikel 61, §7, van de SWT.

De VCT heeft in 2011 één advies uitgebracht omtrent een klacht waarbij de klager haar verzocht om toepassing van artikel 61, §8, van de SWT (advies 43.157 van 9 december 2011).

De VCT heeft met twee onthoudingen van leden van de Nederlandse afdeling beslist, in het licht van de gegevens in het dossier, geen gebruik te maken van haar subrogatierecht en dus van artikel 61, §8, van de SWT.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	3	-	1	4
F	18 (**)	80	-	98
N	10	80 (*)	-	90
D	-	1	-	1
Totaal	31	161	1	193

(*) Eén klacht werd door de klager ingetrokken.
 (**) Voor één vraag om advies heeft de betrokken Staatsecretaris het advies niet afgewacht.

<i>Uitgebrachte adviezen</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	3	-	1	4
F	19	70	-	89
N	4	43	-	47
D	-	-	-	-
Totaal	26	113	1	140

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	4	10	-	14
Behand. zaken (1)	2	9 (*)	-	11

(*) Twee klachten met hetzelfde voorwerp, werden in één advies behandeld

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	-	-	-	-
Behand. zaken	-	-	-	-

RECHTSPRAAK

De hieronder samengevatte adviezen werden voor het merendeel goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;

[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

DEEL EEN

VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

A. DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – Agentschap Carlson-Wagonlit uit Waver:**
afleveren van eentalig Nederlandse Eurostartickets Brussel-Zuid – Londen aan een Franstalige inwoner.

Het agentschap Carlson Wagonlit, een privaatrechtelijke persoon, is met de NMBS verbonden via een erkenningscontract dat het agentschap de mogelijkheid biedt om vervoerbewijzen van de NMBS uit te geven en is dan ook een private medewerker van de NMBS in de zin van artikel 50 van de SWT (cf. advies 36.144-36.200 van 23 februari 2006). Conform dit artikel ontslaat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, zegge het Nederlands, het Frans of het Duits.

Aangezien de klager de bestelling in casu in het Frans deed, had hij ook in het Frans gestelde vervoerbewijzen moeten ontvangen.

De klacht is derhalve gegrond in hoofde van de NMBS.

Het komt de NMBS toe erover te waken dat de touroperators die vervoerbewijzen verkopen, dezelfde regels naleven als die welke op haar van toepassing zijn.

(Advies 42.139 van 14 januari 2011)

- **Eandis CVBA:**
verspreiding, in de gemeente Kraainem, van een eentalig Nederlands tijdschrift.

De CVBA Eandis is onderworpen aan de toepassing van de SWT conform artikel 1^r, §1^r, 2°, van die wetten.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Nederlandse afdeling.

De huis-aan-huisverspreiding van het Eandismagazine in de gemeenten die tot het toepassingsgebied van Eandis behoren, betreft een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

De zetel van de cvba Eandis bevindt zich te 9000 Melle en haar werkkring bestrijkt zowel gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling als randgemeenten zoals bedoeld in artikel 7 van de SWT.

Zij is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT.

Voor de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks richt aan het publiek, gebruikt deze dienst de taal of talen van de gemeente van zijn zetel, in casu het Nederlands, op grond van de bepalingen van artikel 34, §1, lid 3, van de SWT.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat alle berichten en mededelingen die een dergelijke dienst rechtstreeks richt aan het publiek, uitsluitend in het Nederlands zouden worden gesteld, zelfs voor het publiek uit gemeenten met een speciale regeling.

Daarom heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet tot gevolg zou hebben dat de tweetaligheid van de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt, en dat zulke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die:

- enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen;
- anderzijds, faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen 1.868 van 5 oktober 1967, 3.261 van 18 november 1971, 17.003 van 20 juni 1985, 19.193 van 22 november 1990, 19.203 van 16 januari 1986, 22.125 van 28 maart 1991, 23.142 van 22 januari 1992, 24.134 van 3 maart 1993, 25.109 en 25.111 van 10 maart 1994, 26.053 van 9 februari 1995, 29.043/C van 09 december 1999 en 37.108 van 22 december 2005), blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, §1, a, van de SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

In het huidige geval is de publicatie die door de cvba Eandis verspreid werd:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de faciliteitengemeenten;
- louter informatief en vrijblijvend.

Bijgevolg is Eandis niet verplicht om haar magazine in een andere taal dan het Nederlands te publiceren.

De klacht is ongegrond.

Mening van de Franse afdeling

Eandis is een gewestelijke dienst waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt als de gemeenten in de zin van artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (artikel 34, §1, a, van die wetten).

Conform de rechtspraak van de VCT (adviezen 29.166 van 6 november 1997 en 29.043/C van 9 december 1999), gebruikt een Nederlandstalige gewestelijke dienst het Nederlands en het Frans wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling, waarbij hij de taalregeling volgt die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Bijgevolg dient de CVBA Eandis, naar de geest van de wetgever die niet de bedoeling had de taalfaciliteiten af te schaffen waarin voor de berichten en mededelingen aan het publiek wettelijk is voorzien, met betrekking tot een publicatie die onder meer bestemd is voor de faciliteitengemeenten, op zijn minst een deel van haar magazine (bijvoorbeeld de algemene inlichtingen) in het Frans te verspreiden.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.057 van 14 oktober 2011)

- **Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid:**
ophangen in Overijse van campagneaffiches die deels in het Engels gesteld zijn;
verspreiding, in de McDonalds, van briefkaarten met aan de achterkant een Nederlandstalige tekst, maar aan de voorzijde afneembare eentalig Engelse zelfklevers.

Het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid is geen organieke openbare dienst. Het betreft een functionele openbare dienst, zegge een private onderneming belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, volgens artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

De aangeklaagde affiches en briefkaarten zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die centrale diensten rechtstreeks richten tot het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De toepassing van het principe van artikel 40, lid 2, van de SWT, werd evenwel genuanceerd door de rechtspraak van de VCT. In haar advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde de VCT namelijk dat, met het oog op de vrijwaring van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden – één van de doelstellingen van de wetgever –, de eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die door de centrale en daarmee gelijkgestelde diensten rechtstreeks worden gericht aan het publiek van de taalhomogene gemeenten, en de tweetaligheid de regel m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten (cf. ook het advies 28.263/B van 28 februari 1997).

In een taalhomogene gemeente van het Nederlandse taalgebied (zoals Overijse) dienen de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands gesteld te zijn.

Doch is het gebruik van een productnaam in een vreemde taal toegelaten, voor zover het bericht zelf conform de SWT gesteld is (zie advies 35.019 van 25 maart 2004).

De affiches en briefkaarten zijn in de eerste plaats in het Nederlands gesteld. De Engelstalige slogans zijn geen vertaling van de Nederlandse tekst maar een uitdrukking of een leus om de boodschap te benadrukken.

Het gebruik van de Engelstalige slogans is geen overtreding van de SWT.

De klacht is ongegrond.

(Advies [$\langle \rangle$ 2N] 43.074 van 9 december 2011)

- **Fluxys NV:**
een wegomlegging gesignaleerd door een bedrijf dat in opdracht van Fluxys NV werken uitvoert in Voeren, wordt enkel in het Nederlands aangegeven.

Volgens de gemeente werd voor de plaatsing van een bord met de mededeling "Omleiding" geen aanvraag ingediend bij het gemeentebestuur dat er ook geen toestemming voor verleende.

NV Fluxys bezit een exclusieve concessie als beheerder van de transport-, transit-, en opslaginfrastructuur voor aardgas in België. Zij is derhalve een rechtspersoon in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT, dat stelt dat deze gecoördineerde wetten van toepassing zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaan en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (advies 41.214 van 18 december 2009).

De klacht is gegrond ten aanzien van de NV Fluxys die er moest over waken dat het bedrijf dat voor haar werken uitvoerde in Voeren (taalgrensgemeente), in het Nederlands en in het Frans gestelde signalisatieborden plaatste. Immers, op grond van artikel 50 van de SWT

ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van toepassing van de gecoördineerde taalwetten.

Hoewel de gemeente, naar eigen zeggen, in casu geen aanvraag tot plaatsing van het bord ontving, komt het haar – als beheerder van het openbaar domein – evenwel toe in te grijpen wanneer haar opvalt of wordt meegedeeld dat er zich op dat domein al dan niet aangevraagde signalisatieborden bevinden die niet in overeenstemming zijn met de taalwet.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.
In onderhavig dossier dient de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied te worden gerespecteerd om de volgende redenen.

Krachtens artikel 24, 1°, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in de randgemeenten gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Wat de toepassing betreft van artikel 50 van de SWT bestaat er tussen randgemeenten en taalgrensgemeenten geen onderscheid. Volgens het voornoemde artikel ontslaat het concessiehouderschap van natuurlijke en rechtspersonen of personen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, deze niet van de naleving van de SWT en, in het bijzonder, van het stellen van berichten, mededelingen en formulieren voor het publiek in het Nederlands en het Frans.

Nochtans betreft deze regeling de berichten, mededelingen en formulieren die aan de inwoners van de gemeente zijn gericht en niet aan een publiek ruimer dan die inwoners alleen. Een bedrijf dat in Voeren werken uitvoert in opdracht van Fluxys dient daarom signalisatieborden te plaatsen die uitsluitend zijn gesteld in het Nederlands.

(Advies [><2N] 43.112 van 30 september 2011)

B. ADMINISTRATIEVE HANDELINGEN VAN DE GERECHTELIJKE OVERHEDEN

- **Parket Procureur des Konings:**
tweetalig e-mailbericht met een afschrift van een omzendbrief, gestuurd aan de gemeente Overijse en een reeks andere geadresseerden, waaronder de gemeenten van het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

Het e-mailbericht is te beschouwen als een administratieve handeling van de rechterlijke macht en van haar medewerkers in de zin van artikel 1, §1, 4°, van de SWT.

De administratieve handelingen van de parketten volgen de taalregeling van de gewestelijke administratieve diensten, daar hun rechtsgebied altijd meer dan één gemeente omvat. De werkring van het betrokken parket bestrijkt gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse taalgebied. Voor zijn administratieve handelingen valt dat parket derhalve onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd (artikel 35, §1, b, van de SWT).

Dit betekent dat het voor deze handelingen in zijn betrekkingen met de diensten uit het Nederlandse taalgebied de taal van dat gebied moet gebruiken (artikel 17, §3, van de SWT). Aangezien de gemeente Overijse tot het homogeen eentalig Nederlandse taalgebied behoort, diende het e-mailbericht aan deze gemeente en de andere gemeenten uit het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands te worden gestuurd.

De klacht is gegrond.
(Advies 43.167 van 25 november 2011)

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. **SWT NIET VAN TOEPASSING**

- **Limburgs Steunpunt Rurale Ontwikkeling:
sturen van een in het Nederlands gestelde mail aan een Franstalige inwoner van Voeren.**

De VCT constateert dat de VZW Lisro geen overheids-VZW is in de zin van de SWT.

Zij valt derhalve niet onder toepassing van artikel 1, §1, 2^e, van de SWT, dat slechts doelt op rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De enige band die er tussen de VZW Lisro en de overheid bestaat, is de toegekende subsidie.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT is die steun geen element dat toereikend is om de betoelaagde vereniging onder toepassing van de SWT te laten vallen.

De klacht is ongegrond.

(Advies 42.066 van 11 februari 2011)

- **Arrondissement Brussel-Hoofdstad – Diensten van de Gouverneur:
brief aangaande de onderbrenging van daklozen, gestuurd aan het gemeentebestuur van Sint-Lambrechts-Woluwe en waarvan de bijlagen de Brusselse centra algemeen welzijnswerk enkel in het Nederlands vermelden.**

De klacht gaat over het feit dat de twee in de bijlagen vermelde centra algemeen welzijnswerk die te Brussel zijn gevestigd (CAW Archipel en CAW Mozaïek), niet in het Frans zijn vertaald. Beide centra zijn private autonome instellingen die subsidies ontvangen van, onder meer, de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Provincie Vlaams-Brabant.

De VCT bevestigt haar vaste rechtspraak in de zin dat de loutere erkenning en subsidiëring door de overheid geen doorslaggevend criterium is om diensten onder toepassing van de SWT te laten vallen. De CAW's vallen derhalve niet onder de toepassing van de SWT.

De klacht is niet gegrond.

(Advies 42.167 van 11 februari 2011)

- **Gemeente Ronse
meer dan zestig straten hebben geen straatnaambord.**

De afwezigheid van straatnaamborden behoort niet tot de toepassing van de SWT. De VCT is derhalve terzake onbevoegd.

(Advies 43.007 van 18 maart 2011)

- **FOD Financiën – Dienst Onmiddellijke Inningen:
tweetalige vermeldingen op rekeninguittreksels van particulieren na overschrijving van een verkeersboete.**

De informatie vermeld op rekeninguittreksels is een betrekking met een particulier.

De dienst "Onmiddellijke Inningen" van de FOD Financiën is een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt en, conform artikel 41, §1, van de SWT, voor zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen moet gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De verantwoordelijkheid voor de Nederlandstalige en/of Franstalige vermelding van de gegevens van de dienst "Onmiddellijke Inningen" op de rekeninguittreksels van de particulieren die de boete via hun bank betalen, ligt echter bij de banken en niet bij de dienst.

Het gaat hier om betrekkingen tussen particulieren en de bank, waarop de SWT niet van toepassing zijn. De VCT is onbevoegd.

(Advies 43.071 van 25 november 2011)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

- **Gerechtsdeurwaarders uir Brussel:**
in het Nederlands gestelde betalingsaanmaning met dito vermeldingen op de omslag, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Betalingsaanmaningen die opgesteld worden door een gerechtsdeurwaarder zijn gerechtelijke handelingen die onder toepassing vallen van de wet van 15 juni 1935 aangaande het gebruik van de talen in gerechtszaken, en niet onder artikel 1, §1, 4°, van de SWT.

De VCT is derhalve terzake onbevoegd.

(Advies 43.013 van 18 maart 2011)

- **Gerechtsdeurwaarder uit Maasmechelen:**
Nederlandstalig document gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Een deurwaardersexploot wordt beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT niet bevoegd (zie ook advies 24.064 van 29 september 1993, adviezen 26.006 en 26.086 van 16 juni 1994 en advies 28.254 van 19 december 1996).

(Advies 43.014 van 11 februari 2011)

- **Federale politie – Wegpolitie Brabant:**
sturen van een proces-verbaal in het Nederlands met een Franstalige zinsnede aan een Nederlandstalige.

Een proces-verbaal valt niet onder toepassing van de SWT, maar wel onder die van de wet van 15 juli 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

De VCT is derhalve onbevoegd.

(Advies 43.018 van 11 februari 2011)

- **Rechtbank van Verviers – Parket van de Procureur des Konings:**
sturen van een in het Nederlands gestelde brief aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De proceshandelingen worden, wat het taalgebruik betreft, beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT in deze niet bevoegd (cf. o.m. de adviezen 38.092 van 11 mei 2006, 38.010 van 2 februari 2006 en 38.147 van 7 september 2006).

(Advies 43.026 van 18 maart 2011)

– **Gerechtsdeurwaarders uit Brussel:**
Nederlandstalig document gestuurd aan een Franstalige.

Een deurwaardersexploot wordt beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT bijgevolg niet bevoegd (zie ook adviezen 24.064 van 29 september 1993, 26.006 en 26.086 van 16 juni 1994 en 28.254 van 19 december 1996).

(Advies 43.027 van 18 maart 2011)

– **Politierechtbank van Brussel:**
een Franstalige inwoner ontving van de Procureur des Konings van Brussel een bericht waarin de datum en de plaats van een zaak wordt meegedeeld en sommige vermeldingen eentalig Nederlands zijn.

De vaststelling van een zaak bij de Politierechtbank maakt deel uit van de gerechtelijke procedure die onder toepassing valt van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en dus niet onder die van artikel 1, §1, 4°, van de SW T.

De VCT is derhalve van oordeel dat ze niet bevoegd is.

(Advies [<>1F] 43.049 van 29 april 2011)

– **Procureur des Konings te Brussel:**
brief met Nederlandstalige gegevens gestuurd aan een Franstalige die in het Franse taalgebied is gevestigd.

Aangezien de klacht door geen enkel doorslaggevend element is gestaafd, kan de VCT zich niet uitspreken over de gegrondheid ervan.

(Advies 43.053 van 16 december 2011)

HOOFDSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIËRARCHIE EN TAALKADERS

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 2011 hebben de verenigde afdelingen van de VCT drie adviezen aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende diensten.

- Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (eerste drie trappen van de hiërarchie) (advies 43.004 van 14 januari 2011);
- Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp (advies 43.085 van 15 juli 2011);
- Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis (advies 43.130 van 30 september 2011).

Over dezelfde periode bracht ze twaalf adviezen aangaande ontwerpen van taalkaders uit. Ze betroffen de volgende besturen:

- FOD Financiën (advies 42.183 van 28 januari 2011);
- Burgerpersoneel van de centrale diensten van het Ministerie van Defensie (advies 43.017 van 18 maart 2011);
- Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (advies 43.081 van 22 juni 2011);
- Instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek en Innovatie van Brussel (advies 43.084 van 22 juni 2011);
- Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp (advies 42.085 van 15 juli 2011);
- Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie (advies 43.088 van 15 juli 2011);
- Huisvestingsmaatschappij van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (advies 43.127 van 16 september 2011);
- Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (advies 43.127 van 16 september 2011);
- Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis (advies 43.130 van 30 september 2011);
- Centrale diensten van de Federale Politie en van de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie (advies 43.149 van 14 oktober 2011);
- Koninklijk Museum voor Midden-Afrika (advies 43.116 van 25 november 2011);
- Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (advies 43.141 van 9 december 2011).

2. TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE TAALKADERS

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2011.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek.

1. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden
2. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium

3. Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen
4. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
5. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
6. Fonds voor Arbeidsongevallen
7. Raad van State
8. Nationale Delcrederedienst
9. Grondwettelijk Hof
10. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
11. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
12. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
13. Fonds voor Beroepsziekten
14. Nationale Bank van België
15. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
16. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
17. Nationaal Geografisch Instituut
18. FOD Binnenlandse Zaken
19. FOD Personeel en Organisatie
20. FOD Financiën
21. FOD Tewerkstelling, Arbeid en Sociaal Overleg
22. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
23. Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest
24. -
25. FOD Justitie
26. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
27. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
28. Nationale Loterij
29. Paleis voor Schone Kunsten
30. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
31. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
32. Rijksdienst voor Pensioenen
33. Pensioendienst voor de Overheidssector
34. Centrale Dienst voor sociale en culturele Actie
35. Haven van Brussel
36. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
37. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
38. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen
39. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke Overheidsdiensten
40. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
41. FOD Kanselarij van de Eerste minister
42. Hoge Raad voor de Middenstand en KMO's
43. Federaal Planbureau
44. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
45. Nationale Arbeidsraad
46. Brusselse gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
47. Binnenlandse Zaken – Centrale diensten van de federale Politie en Algemene Inspectie van de federale Politie en de lokale Politie
48. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
49. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
50. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
51. Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid
52. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
53. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
54. Bureau voor Normalisatie
55. FOD Sociale Zekerheid
56. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
57. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
58. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
59. POD Wetenschapsbeleid
60. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

61. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
62. Algemeen Rijksarchief
63. Koninklijke Bibliotheek van België
64. Koninklijk Meteorologisch Instituut
65. Regie der Gebouwen
66. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
67. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
68. FOD Mobiliteit en Vervoer
69. Controledienst voor de Ziekenfondsen
70. Rijksdienst voor jaarlijkse Vakantie
71. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
72. Koninklijk Observatorium van België
73. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
74. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
75. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
76. FOD Budget en Beheerscontrole
77. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
78. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
79. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
80. Buitendiensten van het Bestuur Strafinrichtingen (gevangenen Vorst en Sint-Gillis)
81. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV) – Louis Pasteur
82. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
83. Ministerie van Landsverdediging
84. POD Duurzame Ontwikkeling
85. POD Maatschappelijke Integratie
86. Economische en sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
87. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
88. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers
89. Agentschap voor Buitenlandse Handel
90. Nationaal Orkest van België
91. Veiligheid van de Staat
92. Douane en Accijnzen
93. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle
94. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Alle diensten hebben gereageerd door het meedelen van de gevraagde tabel, uitgezonderd de FOD Binnenlandse Zaken, ondanks tal van herinneringen gericht aan de minister van Binnenlandse Zaken.

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2011

Voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtverstoringen vermelden die werden geconstateerd, is onmogelijk; enkel de meest significante evenwichtverstoringen worden hieronder aangestipt.

Toestand in de FOD's

1. Kanselarij van de Eerste Minister

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N), en op de 2^e trap (13F – 12 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49% F – 51% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (10 F – 16 N, zegge een verhouding 38,46% F – 61,54% N), evenals op de 5^e trap (33 F – 18 N, zegge een verhouding 64,71% F – 35,29% N).

2. FOD Budget en Beheerscontrole

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (7 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 48% F – 52% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (60 F – 54 N, zegge een verhouding 52,63% F – 47,37% N), evenals op de 5^e trap (10 F – 4 N, zegge een verhouding 71,43% F – 28,57% N).

3. Fedict

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 3 N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (1 F – 3 N, zegge een verhouding 25% F – 75% N).

4. SPF Financiën

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap (7 F – 10 N).

Op de lagere trappen (verhouding 45,10% F – 54,90% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (961 F – 1013 N, zegge een verhouding 48,68% F – 51,32% N), evenals op de 4^e trap (221 F – 286 N, zegge een verhouding 43,59% F – 56,41% N).

5. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 4 N), evenals op de 2^e trap (31 F – 34 N).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (82 F – 106 N, zegge een verhouding 43,62% F – 56,38% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (76 F – 73 N, zegge een verhouding 51,01% F – 48,99% N).

6. FOD Economie, KMO, Middenklassen en Energie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 4 N) en op de 2^e trap (69 F – 64 N).

7. FOD Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (41 F – 33 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,39% F – 50,61% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (165 F – 152 N, zegge een verhouding 52,05% F – 47,95% N).

8. FOD Mobiliteit en Vervoer

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 4 N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (46 F – 41 N).

Op de lagere trappen (verhouding 41,97% F – 58,03% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (237 F – 280 N, zegge een verhouding 45,84% F – 54,16% N), op de 4^e trap (137 F – 220 N, zegge een verhouding 38,38% F – 61,62% N), alsook op de 5^e trap (127 F – 147 N, zegge een verhouding 46,35% F – 53,65% N).

9. FOD Justitie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 3 N), alsook op de 2^e trap (52 F – 46 N).

Op de lagere trappen (verhouding 49,71% F – 50,29% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (196 F – 222 N, zegge een verhouding 46,89% F – 53,11% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (204 F – 165 N, zegge een verhouding 55,28% F – 44,72% N).

10. FOD Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (49F – 56 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (154 F – 146 N), op de 4^e trap (102 F – 117 N), alsook op de 5^e trap (106 F – 134 N).

11. FOD Arbeid en Werkgelegenheid

Er is een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (143 F – 157 N), zegge een verhouding 47,66% F – 52,34% N in plaats van 45,98% F – 54,02% N waarin voorzien werd in de taalkaders.

Verder zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (83 F – 78 N), zegge een verhouding 51,55% F – 48,45% N in plaats van 45,98% F – 54,02% N waarin voorzien in de taalkaders, alsook op de 5^e trap (91 F – 98 N), zegge een verhouding 48,15% F – 51,85% N in plaats van 45,98% F – 54,02% N waarin voorzien in de taalkaders.

12. FOD Personeel en Organisatie

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (35 F – 45 N). Op de lagere trappen (verhouding 48,59% F – 51,41% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap 147 F – 135 N, op de 4^e trap (44 F – 58 N) en op de 5^e trap (36 F – 28 N).

Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid

1. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 0 N – 0 F twt. – 1 N twt.), evenals op de 2^e trap (3 F – 1 N – 1 F twt. – 2 N twt.).

2. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden

Er is geen F kandidatuur zoals ieder jaar (3^e trap: 0 F – 5 N; 4^e trap: 0 F – 12 N).

3. Fonds voor Beroepsziekten

Op de lagere trappen (verhouding 47,42% N – 52,58% F) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (60 N – 63 F, zegge een verhouding 48,78% N – 51,22 % F), evenals op de 5^e trap (20 N – 27 F, zegge een verhouding 42,55% N – 57,45% F).

4. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N – 1 F twt. – 0 N twt.), evenals een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (21 F – 18 N – 0 F twt. – 5 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 45,80% F -54,20% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (139 F – 194 N, zegge een verhouding 41,74% F – 58,26% N), evenals op de 5^e trap (133 F – 96 N, zegge een verhouding 58,08% F – 41,92% N).

5. Fonds voor Arbeidsongevallen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N) en op de 2^e trap (5 F – 6 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (40 F – 38 N, zegge een verhouding 51,28% F – 48,72% N), evenals op de 4^e trap (37 F – 48 N, zegge een verhouding 43,53% F – 56,47% N). Er is een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (22 F – 22 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

6. Dienst voor Overzeese Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 60,18% F – 39,82% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (43 F – 26 N, zegge een verhouding 63,32% F – 36,68% N), evenals op de 5^e trap (15 F – 8 N, zegge een verhouding 65,22% F – 34,78% N).

7. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 6 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 52,57% F – 47,43% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (50 F – 49 N, zegge een verhouding 50,51% F – 49,49% N). Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (60 F – 67 N, zegge een verhouding 47,24% F – 52,76% N), evenals op de 5^e trap (13 F – 17 N, zegge een verhouding 43,33% F – 56,67% N).

8. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (27 F – 29 N – 2 F twt. – 6 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46,16% F – 53,84% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (181 F – 184 N, zegge een verhouding 49,59% F – 50,41% N).

9. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid

Het personeel van SMALS heeft geen taalrol en dient buiten de taalkaders beschouwd te worden.

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 1 N twt.), evenals op de 2^e trap (2 F – 4 N).

Op de lagere trappen (verhouding 47,50% F – 52,50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (3 F – 5 N, zegge een verhouding 37,50% F – 62,50% N), evenals op de 4^e trap (4 F – 7 N, zegge een verhouding 36,36% F – 63,64% N).

10. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (0 F – 3 N), evenals op de 2^e trap (12 F – 20 N – 3 F twt. – 3 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 46% F – 54% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (111 F – 146 N, zegge een verhouding 43,19% F – 56,81% N), op de 4^e trap (322F – 351 N, zegge een verhouding 47,85% F – 52,15% N), evenals op de 5^e trap (81 F – 74 N, zegge een verhouding 52,26% F – 47,74% N).

11. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (2 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.), alsook op de 2^e trap (7 F – 6 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 54% F – 46% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (78 F – 79 N, zegge een verhouding 49,68% F – 50,32% N), alsook op de 5^e trap (11 F – 25 N, zegge een verhouding 30,56% F – 69,44% N).

12. Rijksdienst voor Pensioenen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 3 N).

Op de lagere trappen (verhouding 46,38% F – 53,62% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (130 F – 120 N, zegge een verhouding 52% F – 48% N).

13. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Op de lagere trappen (verhouding 46,39% F – 53,61% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (40 F – 39 N, zegge een verhouding 50,63% F – 49,37% N), op de 4^e trap (55 F – 69 N, zegge een verhouding 44,35% F – 55,65% N) en op de 5^e trap (14 F – 14 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

14. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen

Op de lagere trappen (verhouding 48,74% F – 51,26% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (26 F – 31 N, zegge een verhouding 45,61% F – 54,39% N) en op de 4^e trap (29 F – 33 N, zegge een verhouding 46,77% F – 53,23% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (14 F – 8 N, zegge een verhouding 63,64% F – 36,36% N).

15. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (4 F – 4 N – 0 Ftwt. – 1 Ntwt).

Wat de lagere trappen betreft (43,28% F – 56,72% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (18 F – 35 N, zegge 33,96% F – 66,04% N).

Daarnaast is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (29 F – 30 N, zegge 49,15% F – 50,85% N).

Toestand in de andere federale centrale diensten

1. Nationale Loterij

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (4 F – 4 N – 0 Ftwt. – 1 Ntwt).

Wat de lagere trappen betreft (43,28% F – 56,72% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (18 F – 35 N, zegge 33,96% F – 66,04% N).

Daarnaast is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (29 F – 30 N, zegge 49,15% F – 50,85% N).

2. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N) en op de 2^e trap (7 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (9 F – 6 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N), evenals op de 5^e trap (2 F – 4 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N).

3. Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO

Geen opmerkingen.

4. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.), evenals een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (33 F – 28 N).

5. Federaal Planbureau

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (20 F – 19 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (5 F – 2 N, zegge een verhouding 71,43% F – 28,57% N). Verder is er een evenwichtsverstoring op de 5e trap (4 F – 2 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N).

6. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën

Geen opmerkingen.

7. Regie der Gebouwen

Geen opmerkingen.

8. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek

Geen opmerkingen.

9. Administratief personeel van de Raad van State

Op de lagere trappen (verhouding 50% N – 50% F) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4e trap (35 N – 28 F, zegge een verhouding 55,56% N – 44,44% F), op de 7e trap (24 N – 28 F, zegge een verhouding 46,15% N – 53,85% F), evenals op de 8^e trap (3 N – 4 F, zegge een verhouding 42,86% N – 57,14% F).

10. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet

Geen opmerkingen.

11. Pensioendienst voor de Overheidssector

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N), evenals op de 2^e trap (10 F – 10 N – 3 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 45,56% F – 54,44% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (100 F – 110 N, zegge een verhouding 47,62% F – 52,38% N), op de 4^e trap (88 F – 100 N, zegge een verhouding 46,81% F – 53,19% N), evenals op de 5^e trap (38 F – 41 N, zegge een verhouding 48,10 %F – 51,90% N).

12. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Het ontwerp van koninklijk besluit wordt geblokkeerd door lopende zaken.

Op basis van het ontwerp van koninklijk besluit:

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 55,55% F – 44,45 % N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (31 F – 35 N, zegge een verhouding 46,97% F – 53,03% N). Verder zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (16 F – 12 N, zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N), evenals op de 6^e trap (7 F – 5 N, zegge een verhouding 58,33% F – 41,67% N).

13. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven

Nieuwe taalkaders (50/50) werden ter handtekening van de Koning voorgelegd.

Bestanden op basis van het ontwerp van koninklijk besluit

Bij de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (4 F – 3 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N), zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (1 F – 2 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67% N), op de 5^e trap (7 F – 5 N, zegge een verhouding 58,33% F – 41,67% N), evenals op de 7^e trap (2 F – 0 N).

14. Controledienst voor de Ziekenfondsen

Het ontwerp van koninklijk besluit wordt geblokkeerd door lopende zaken.

Op basis van het ontwerp van koninklijk besluit

Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

15. Nationale Delcrederedienst

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (4 F – 6 N – 2 F twt. – 0 N twt.).

16. Ministerie van Landsverdediging

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (20 F – 19 N, zegge een verhouding 51,28% F – 48,72% N), evenals een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (24 F – 19 N, zegge een verhouding 55,81% F – 44,19% N).

17. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 4 N).

Op de lagere trappen (verhouding 47,86% F – 52,14% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (15 F – 10 N, zegge een verhouding 60% F – 40% N), evenals op de 4^e trap (18 F – 26 N, zegge een verhouding 40,91% F – 59,09% N).

18. Koninklijk Museum voor het Leger en de Krijgsgeschiedenis

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (1 F – 0 N), alsook op de 2^e trap (0 F – 1 N).

19. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden

Inzake directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 62,50% F – 37,50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 4^e trap (39 F – 20 N, zegge een verhouding 66,10% F – 33,90 % N).

20. Nationaal Geografisch Instituut

Op het niveau van de directiebetrekkingen zijn er evenwichtsverstoringen op de 1^e trap (2 F – 1 N), evenals op de 2^e trap (3 F – 1 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (69 F – 63 N, zegge een verhouding 52,27% F – 47,73% N), op de 4^e trap (22 F – 24 N, zegge een verhouding 47,83% F – 52,17% N), evenals op de 5^e trap (23 F – 20 N, zegge een verhouding 53,49% F – 46,51% N).

21. Nationaal Orkest van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (2 F – 4 N, zegge een verhouding 33,33% F – 66,67 %N), evenals op de 4^e trap (3 F – 1 N, zegge een verhouding 75% F – 25% N).

22. Nationale Bank van België

Geen geldige taalkaders.

23. Paleis voor Schone Kunsten

Geen geldige taalkaders.

24. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N – 0 F twt. – 1 N twt.), evenals een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (8 F – 12 N – 0 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 48,25% F – 51,75% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (58 F – 56 N, zegge een verhouding 50,88% F – 49,12% N).

25. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en Agrochemie

Centrale diensten (Ukkel)

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 5 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 41,90% F – 58,10% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 4^e trap (17 F – 9 N, zegge een verhouding 65,38% F – 34,62% N). Daarnaast zijn er evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (6 F – 6 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), evenals op de 6^e trap (4 F – 4 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

Uitvoeringsdiensten (Tervuren en Machelen)

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (1 F – 3 N).

Op de lagere trappen (verhouding 31,70% F – 68,30% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (6 F – 1 N, zegge een verhouding 85,75% F – 14,25% N), evenals een evenwichtsverstoring op de 6^e trap (2 F – 9 N, zegge een verhouding 18,18% F – 81,82% N).

26. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (4 F – 3 N – 1 F twt. – 0 N twt.) en op de 2^e trap (13 F – 15 N – 1 F twt. – 3 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 42% F – 58% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (35 F – 37 F, zegge een verhouding 48,61% F – 51,39% N).

27. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg

Er zijn geen tweetalige betrekkingen voor 39 betrekkingen.
Verder geen opmerkingen.

28. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (16 F – 16 N – 0 F twt. – 2 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 48,63% F – 51,37% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (86 F – 95 N, zegge een verhouding 47,51% F – 52,49% N), op de 4^e trap (46 F – 45 N, zegge een verhouding 50,55% F – 49,45% N) en op de 5^e trap (16 F – 14 N, zegge een verhouding 53,33% F – 46,67% N).

29. Enig kantoor der Douane en Accijnzen

Op de lagere trappen (verhouding 32,90% F – 67,10 %N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (15 F – 24 N, zegge een verhouding 38,46% F – 61,54% N). Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (3 F – 18 N, zegge een verhouding 14,29% F – 85,71% N), evenals op de 5^e trap (5 F – 16 N, zegge een verhouding 23,81% F – 76,19% N).

30. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N), alsook op de 2^e trap (4 F – 3 N).

31. Centrale Diensten van de Federale Politie en van de Algemene Inspectie

Geen geldige taalkaders.

32. POD Maatschappelijke Integratie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 3 N).

33. Veiligheid van de Staat

a) Centrale buitendiensten:

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (47% F – 53% N), op de 4^e trap (47% F – 53% N) en op de 5^e trap (54% F – 46% N).

b) Centrale binnendiensten:

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (57,14% F – 42,86% N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (53,40% F – 46,60% N), op de 4^e trap (55,36% F – 44,64% N) en op de 5^e trap (54,17% F – 45,83% N).

34. POD Duurzame Ontwikkeling

Geen opmerkingen.

35. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle

Op de lagere trappen (verhouding 45% F – 55% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (11 F – 15 N, zegge een verhouding 42,31% F – 57,69% N), alsook op de 5^e trap (12 F – 12 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N).

36. Belgisch Interventie- en Restitutie Bureau

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 40% F – 60% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (20 F – 20 N, zegge een verhouding 50% F – 50% N), alsook op de 5^e trap (24 F – 17 N, zegge een verhouding 58,54% F – 41,46% N).

37. Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 2 N – 1 F twt. – 1 N twt.). Voorts is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 8 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 47% F – 53% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (34 F – 44 N, zegge een verhouding 43,59% F – 56,41% N). Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (40 F – 31 N – 0 F twt. – 1 N twt., zegge een verhouding 56,34% F – 43,66% N), op de 5^e trap (20 F – 11 N – 1 F twt. – 0 N twt., zegge een verhouding 64,52% F – 35,48% N) en op de 6^e trap (35 F – 27 N, zegge een verhouding 56,45% F – 43,55% N).

38. Personeel van de Strafinrichtingen van Vorst en Sint-Gillis

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 9 N).

Op de lagere trappen (verhouding 73,65% F – 26,35% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (82 F – 39 N, zegge een verhouding 67,77% F – 32,23% N) en op de 4^e trap (481 F – 280 N, zegge een verhouding 63,21% F – 36,79% N).

39. Nationale Arbeidsraad

Er is een evenwichtsverstoring op de 5^e trap, verhouding 50 F – 50 N, met een bestand van 1 F – 3 N.

Aangaande de andere trappen van de hiërarchie zijn er geen opmerkingen.

40. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Er is een evenwichtsverstoring op de 1^e trap van de hiërarchie: 1 F – 0 N.

Aangaande de lagere trappen zijn er geen opmerkingen.

Toestand in de POD Wetenschapsbeleid en in sommige wetenschappelijke instellingen

Opmerking vooraf

De taalkaders van de POD Wetenschapsbeleid en van de wetenschappelijke instellingen zijn niet meer geldig. Er dienen nieuwe, geactualiseerde taalkaders te worden ingediend, die rekening houden met de hervorming van de wetenschappelijke loopbanen.

1. POD Wetenschapsbeleid

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (6 F – 7 N), alsook op de 2^e trap (26 F – 22 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (75 F – 81 N, zegge een verhouding 48,08% F – 51,92% N), op de 4^e trap (23 F – 20 N, zegge een verhouding 53,49% F – 46,51% N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (17 F – 8 N, zegge een verhouding 68% F – 32% N).

2. Koninklijk Meteorologisch Instituut van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (4 F – 2 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (54 F – 61 N, zegge een verhouding 46,96% F – 53,04% N), alsook op de 5^e trap (10 F – 6 N, zegge een verhouding 62,50% F – 37,50% N).

3. Algemeen Rijksarchief te Brussel

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (8 F – 11 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (45 F – 37 N, zegge een verhouding 54,88% F – 45,12% N), alsook op de 4^e trap (33 F – 38 N, zegge een verhouding 46,48% F – 53,52% N).

4. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (57 F – 43 N, zegge een verhouding 57% F – 43% N).

5. Koninklijke Bibliotheek van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (46 F – 38 N, zegge een verhouding 54,76% F – 45,24% N) en op de 5^e trap (45 F – 39 N, zegge een verhouding 53,57% F – 46,43% N).

6. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N) en op de 2^e trap (3 F – 2 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (74 F – 67 N, zegge een verhouding 52,48% F – 47,52% N). Er is een evenwichtsverstoring op de 5^e trap (80 F – 85 N, zegge een verhouding 48,48% F – 51,52% N).

7. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (4 F – 2 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (42 F – 45 N, zegge een verhouding 48,28% F – 51,72% N) en op de 4^e trap (14 F – 18 N, zegge een verhouding 43,75% F – 56,25% N).

8. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (2 F – 1 N – 1 F bil. – 0 N bil.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (64 F – 70 N, zegge een verhouding 47,76% F – 52,24% N). Er zijn belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (40 F – 20 N, zegge een verhouding 66,67% F – 33,33% N) en op de 5^e trap (72 F – 59 N, zegge een verhouding 54,96% F – 45,04% N).

9. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 2 N), alsook een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (5 F – 6 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (66 F – 77 N, zegge een verhouding 46,15% F – 53,85% N), op de 4^e trap (21 F – 28 N, zegge een verhouding 42,86% F – 57,14% N), en op de 5^e trap (17 F – 42 N, zegge een verhouding 28,81% F – 71,19% N).

10. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (1 F – 0 N), alsook een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (1 F – 4 N).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50% N) is er een evenwichtsverstoring op de 3^e trap (36 F – 33 N, zegge een verhouding 52,17% F – 47,83 % N) en op de 4^e trap (35 F – 38 N, zegge een verhouding 47,95% F – 52,05% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 5^e trap (62 F – 45 N, zegge een verhouding 57,94% F – 42,06% N).

11. Koninklijke Sterrenwacht van België

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 1^e trap (0 F – 1 N) en op de 2^e trap (1 F – 1 N – 0 F bil. – 1 N bil.).

Op de lagere trappen (verhouding 50% F – 50 %N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 3^e trap (65 F – 44 N, zegge een verhouding 59,63% F – 40,37% N).

Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

1. Centrum voor Informatica voor het Brussels Gewest

De laatste taalkaders dateren van 19 december 2002 (BS van 20 februari 2003); er zijn dus geen geldige taalkaders meer sinds 20 februari 2009, en het is dan ook nutteloos om de huidige bestanden te onderzoeken aangezien de situatie momenteel niet rechtgezet kan worden.

2. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (6 F – 1 N – 1 F twt. – 0 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 73,68% F – 26,32% N) is er een evenwichtsverstoring op de 7^e trap (5 F – 3 N, zegge een verhouding 62,50% F – 37,50% N).

3. Actiris

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een evenwichtsverstoring op de 2^e trap (1 F – 0 N – 0 F twt. – 0 N twt.), evenals op de 3^e trap (4 F – 3 N – 1 F twt. – 1 N twt.).

Op de lagere trappen (verhouding 71,90% F – 28,10% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (17 F – 4 N, zegge een verhouding 80,95% F – 19,05% N), op de 5^e trap (154 F – 48 N, zegge een verhouding 76,24% F – 23,76% N), op de 7^e trap (234 F – 65 N, zegge een verhouding 78,26% F – 21,74% N), op de 9^e trap (151 F – 50 N, zegge een verhouding 75,12% F – 24,88% N), evenals op de 13^e trap (26 F – 2 N, zegge een verhouding 92,86% F – 7,14% N).

4. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij

Er zijn geen geldige taalkaders meer sinds februari 2009.

5. Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Geen opmerkingen.

6. Brussels Instituut voor Milieubeheer

Op de lagere trappen (verhouding 71,46% F – 28,54% N), zijn er evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (18 F – 5 N, zegge een verhouding 78,26% F – 21,54% N), op de 5^e trap (185,3 F – 58,7 N, zegge een verhouding 75,94% F – 24,06% N), op de 6^e trap (6 F – 1 N, zegge een verhouding

85,71% F – 14,29% N), op de 7^e trap (51,5 F – 18 N, zegge een verhouding 74,10% F – 25,90% N), alsook op de 9^e trap (66,5% F – 20 N, zegge een verhouding 76,88% F – 23,12% N). Er is een belangrijke evenwichtsverstoring op de 13^e trap (166 F – 28,5 N, zegge een verhouding 85,35% F – 14,65% N).

7. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – "Net Brussel"

Op het niveau van de directiebetrekkingen is er een belangrijke evenwichtsverstoring op de 2^e trap (1 N – 3 F).

Op de lagere trappen (verhouding 70,28% F – 29,72% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 4^e trap (7 N – 27 F, zegge een verhouding 20,59% N – 79,41% F), op de 5^e trap (6 N – 29 F, zegge een verhouding 17,14% N – 82,86% F), op de 6^e trap (1 N – 6 F, zegge een verhouding 14,28% N – 85,72% F), op de 7^e trap (23 N – 117 F, zegge een verhouding 16,43% N – 83,57% F), op de 9^e trap (2 N – 30 F, zegge een verhouding 6,25% N – 93,75% F) en op de 10^e trap (32 N – 191 F, zegge een verhouding 14,35% N – 85,65% F). Eveneens op de 12^e trap (verhouding 84,65% F – 15,35% N) is er een belangrijke evenwichtsverstoring (96 N – 1808 F, zegge een verhouding 5,04% N – 94,96% N).

8. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad

Er is een evenwichtsverstoring op de 2^e trap van de hiërarchie (2 F – 1 N).

Op de lagere trappen (verhouding 63% F – 37% N) zijn er belangrijke evenwichtsverstoringen op de 3^e trap (2 F – 0 N), 4^e trap (10 F – 8 N), zegge een verhouding 55,55% F – 44,45% N; op de 5^e trap (8 F – 6 N), zegge een verhouding 57,14% F – 42,86% N, alsook op de 7^e trap (6 F – 5 N), zegge een verhouding 54,54% F – 45,46% N. Tevens is er een evenwichtsverstoring op de 10^e trap (5 F – 1 N), zegge een verhouding 83,33% F – 16,67%.

9. Haven van Brussel

Ten aanzien van de verhoudingen van de taalkaders (71,994% F – 28,006% N) zijn er evenwichtsverstoringen op de 5^e trap (13 F – 7 N), zegge een verhouding 65% F – 35% N, op de 7^e trap (12 F – 3 N), zegge een verhouding 80% F – 20% N, op de 8^e trap (7 F – 4 N), zegge een verhouding 63,63% F – 36,37% N, op de 9^e trap (11 F – 10 N), zegge een verhouding 52,38 % F – 47,62% N, op de 10^e trap (6 F – 3 N), zegge een verhouding 66,66% F – 33,34% N, op de 12^e trap (3 F – 2 N), zegge een verhouding 60% F – 40% N, alsook op de 13^e trap (2 F – 2 N), zegge een verhouding 50% F – 50% N.

3. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Het onderzoek betrof eveneens de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken. De volgende besturen beschikten in 2011 niet over taalkaders.

- De volgende autonome overheidsbedrijven: De Post, Belgacom, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen;
- Maatschappij voor Intercommunale Vervoer te Brussel;
- Studiecentrum voor Kernenergie te Mol;
- Koninklijke Muntchouwborg;
- Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding;
- Belgische Technische Coöperatie;

- Nationale Plantentuin;
- Bureau voor Normalisatie;
- Belgocontrol;
- Paleis voor Schone Kunsten;
- Nationale Bank van Belgique.

Er dient vermeld dat het ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp van Brussel-Hoofdstad, waarvan de taalkaders vernietigd werden, hun dossier in 2011 ingediend hebben.

De Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, waarvan de geldigheidsduur van 6 jaar verstreken is, diende in 2011 een taalkaderdossier in.

De VCT zal in 2012 druk blijven uitoefenen op de diensten die niet over geldige taalkaders beschikken in 2011. Het gaat hier namelijk om een zware overtreding waarbij de ontstentenis van taalkaders de essentie zelf van de wet in vraag stelt.

CONCLUSIES

In 2011 was er sprake van een bijzondere situatie. Er was immers geen regering die over de volle bevoegdheid beschikte om taalkaders goed te keuren en bevorderingen door te voeren, meer bepaald in de directiebetrekkingen.

Alle taalkaderdossiers waarover de VCT in 2011 een advies uitbracht, werden geblokkeerd omwille van de lopende zaken.

De verantwoordingen die door de onderscheiden administraties aangevoerd worden, zijn van dezelfde orde als die welke reeds enkele jaren ingeroepen werden.

Voor 2011 kunnen we de volgende melden:

- de moeilijkheid om in Brussel Nederlandstalig personeel aan te werven; dit, in de minst goed betaalde betrekkingen van de federale administratie (voorbeeld: het onderhoudspersoneel);
- pensioneringen van wetenschappelijk personeel;
- pensioneringen en ontslagen in het nadeel van hetzij het Nederlandstalig, hetzij het Franstalig personeel;
- het blokkeren van de aanstellingen van houders van managementbetrekkingen en het blokkeren van bevorderingen tot directiebetrekkingen (1^e en 2^e trap van de hiërarchie) omwille van de periode lopende zaken in 2011;
- het blokkeren van de aanwervingen, meer bepaald op de 5^e trap van de hiërarchie, omwille van budgettaire redenen;
- het blokkeren van taalkaderdossiers omwille van de lopende zaken;
- de logheid van de selectieprocedures bij Selor;
- het ontbreken van Franstalige kandidaten die houder zijn van een tweetaligeheidsattest.

B. TWEETALIG ADJUNCT

– **FOD Justitie – Dienst voor Strafrechtelijk Beleid: aanstelling van een tweetalig adjunct.**

Bij de voornoemde dienst werd slechts een waarnemend adviseur-generaal aangesteld, terwijl het koninklijk besluit van 14 januari 1994 dat de oprichting van die dienst regelt, ook in de aanstelling van een adjunct-adviseur-generaal voorziet. De artikelen 2 en 8 van voornoemd besluit nemen het principe van de toepassing van artikel 43, §6, van de SWT, over: "Wanneer de chef van een afdeling eentalig is wordt hem met het oog op de eenheid van rechtspraak een tweetalig adjunct toegevoegd. De adjunct mag niet tot dezelfde rol behoren. Hij wordt vooraf met dezelfde of de onmiddellijk lagere rol bekleed".

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dient onder benoeming of aanstelling te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. o.m. de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992 en 25.080 van 15 september 1993).

De tijdelijke aanstelling van een adviseur-generaal heeft derhalve tot gevolg dat ook een tijdelijke adjunct-adviseur-generaal moet worden aangesteld met het oog op het verzekeren van de eenheid in de rechtspraak.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.033 van 19 april 2011)

– **FOD Justitie – Dienst voor het Strafrechterlijk Beleid: aanstelling van een waarnemend adviseur-generaal zonder aanstelling van een adjunct-adviseur-generaal van de andere taalrol.**

De klacht is volledig identiek aan een andere klacht waarover de VCT advies 43.033 van 29 april 2011 uitbracht. De VCT bevestigt de strekking van dat advies.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.126 van 9 september 2011)

C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

– **FOD Financiën: vereiste taalkennis bij een kandidaatstelling.**

Een Nederlandstalige inspecteur bij een fiscaal bestuur kandideerde voor de betrekkingen in de klasse A2, waaraan de titel is verbonden van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur gelokaliseerd in de gewestelijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Aanvankelijk was de FOD Financiën van oordeel dat betrokkene niet voldeed aan de vereiste kennis van het Frans en dat met zijn kandidaatstelling geen rekening kon worden gehouden.

Uit nadere toelichtingen van de FOD Financiën blijkt echter dat wordt tegemoet gekomen aan de opmerkingen van de klachtindiener in verband met zijn kennis van het Frans en dat hij zal worden benoemd in een betrekking van de klasse A2 in Brussel-Hoofdstad, waarvoor hij kandideerde.

De klacht verliest hiermee haar relevantie.

(Advies 42.180 van 1 juli 2011)

D. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **bpost – regio Brussel-Brabant:**
taalproblemen in verband met het personeel van de kantoren in Vlaams-Brabant (voornamelijk in het Frans georganiseerde roadshow, Franstalige elektronische communicatie met de lokale postkantoren...).

De *roadshow* werd door de Bank van de Post en in samenspraak met bpost opgezet voor het bpost-personeel van de regio Brussel, Vlaams- en Waals Brabant die bpost zelf de regio Brussel-Brabant noemt.

Bijgevolg zijn de SWT hier van toepassing (artikel 36, §1, van de wet van 22 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven).

De regio (of zone) Brussel-Brabant is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, b), van de SWT, namelijk een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse of Franse taalgebied of uit beide gebieden bestrijkt.

Dergelijke dienst valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd. Dit betekent dat met toepassing van artikel 17, §2, van de SWT, de betrekkingen met het personeel (wat de vermelde *roadshow* zeker is) op strikte voet van gelijkheid in het Nederlands en het Frans dienen te verlopen. Volgens de klager was dit het geval voor de *slideshow* maar niet voor de gesproken toelichting verstrekt door de Regio Manager en de CEO Bank van de Post.

De klacht is gegrond voor zover er tussen beide talen geen harmonieus evenwicht zou zijn bereikt.

De elektronische communicatie met de lokale postkantoren verloopt alleen via bpost. Dit betekent dat bpost met de betrokken postkantoren van Vlaams-Brabant uitsluitend in het Nederlands dient te communiceren.

Aangezien volgens bpost de elektronische communicatie vanuit de regio Brussel-Brabant steeds in drievoud wordt gedaan: de Nederlandstalige tekst naar de kantoren van Vlaams-Brabant, de Franstalige tekst naar die van Waals-Brabant en de Nederlandstalige en Franstalige tekst naar de kantoren van de Brusselse clusters, acht de VCT de klacht inzake deze elektronische communicatie ongegrond.

(Advies 42.187 van 8 april 2011)

E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

- **FOD Binnenlandse Zaken – communicatiedienst Algemene Directie Civiele Veiligheid:**
tweetalige e-mailberichten naar aanleiding van de overstromingen gericht aan de gemeente Overijse en alle gemeenten van het land.

Luidens artikel 39, §2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten zoals de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Civiele Veiligheid, in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied. Aangezien de gemeente Overijse tot het homogeen eentalig Nederlandse taalgebied behoort, dienden aan de gemeente uitsluitend in het Nederlands gestelde e-mails te worden gestuurd.

De klacht is derhalve gegrond.

(Advies 42.184 van 18 maart 2011)

- **FOD Justitie – Dienst Centraal Strafregister:**
Nederlandstalig e-mailbericht met een uitsluitend Franstalige bijlage gestuurd aan de gemeente Overijse.

Luidens artikel 39, §2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten zoals de FOD Justitie, Dienst Centraal Strafregister, in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied. Aangezien de gemeente Overijse tot het homogeen eentalig Nederlandse taalgebied behoort, diende de e-mail alsmede de bijlage uitsluitend in het Nederlands aan de gemeente te worden gestuurd. De klacht is gegrond.

(Advies 43.050 van 22 juni 2011)

- **FOD Justitie – Dienst Centraal Strafregister:**
Nederlandstalig e-mailbericht met als bijlage een tweetalige (Nederlands/Franse) omzendbrief, gestuurd aan de gemeente Overijse en alle andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Luidens artikel 39, §2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten zoals de FOD Justitie, Dienst Centraal Strafregister, in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied. Aangezien de gemeente Overijse tot het homogeen Nederlandse taalgebied behoort, diende de e-mail alsmede de bijlage uitsluitend in het Nederlands aan de gemeente te worden gestuurd. De klacht is gegrond.

(Advies 43.069 van 22 juni 2011)

- **FOD Mobiliteit en Vervoer – Dienst Rijbewijzen:**
tweetalig (Nederlands/Frans) e-mailbericht gestuurd aan de gemeente Overijse en een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied.

Luidens artikel 39, §2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten zoals de FOD Mobiliteit en Vervoer, Dienst Rijbewijzen, in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied. Aangezien de gemeente Overijse tot het homogeen Nederlandse taalgebied behoort, diende het e-mailbericht uitsluitend in het Nederlands aan de gemeente te worden gestuurd. Aan de gemeenten uit het Franse taalgebied diende het uitsluitend in het Frans te worden gezonden.

De klacht is derhalve gegrond.

(Advies 43.070 van 22 juni 2011)

F. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Rijksdienst voor Pensioenen:**
rekeninguittreksel met Franstalig adres en benaming van de RVP, gestuurd aan een Nederlandstalige particulier.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen – Nederlands, Frans of Duits – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De Bank BNP Paribas Fortis, een privaatrechtelijke rechtspersoon die het pensioen heeft uitbetaald, moet worden beschouwd als een private medewerkster van de RVP waarvoor ze de verrichting heeft uitgevoerd.

Naar luid van artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Het komt de RVP toe ervoor te zorgen dat de gegevens worden ingevoerd in de taal waarin ook de overige vermeldingen zijn gesteld die aan de Bank BNP Paribas Fortis worden overgemaakt en die op het rekeninguittreksel moeten voorkomen.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.092 van 14 januari 2011)

- **Federale politie in Antwerpen:**
leden van de federale politie (in reserve) konden een Nederlandstalige particulier niet in het Nederlands antwoorden.

Het contact tussen klager en politie verliep niet in het kader van een concrete aan de gang zijnde operationele actie of interventie van de politie, in welk geval de richtlijnen zeker in het Nederlands hadden dienen te worden gegeven. Een soort toevallige informele babbel tussen een voorbijganger en een lid van een in reserve gehouden politieploeg kan niet als zodanig kan worden gekwalificeerd.

De klacht is ongegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun tegenstem als volgt.

De SWT zijn van openbare orde en kunnen dus niet afhankelijk worden gemaakt van het al dan niet formele karakter van gesprekken tussen politiebeambten en al dan niet toevallige voorbijgangers. Zij kunnen evenmin afhankelijk zijn van wie het initiatief voor het gesprek nam: de agent dan wel de particulier die zijn behoefte aan een concrete richtlijn van de agent of een meer algemene behoefte aan inlichtingen tot uitdrukking brengt.

De politie-inspecteurs die werden aangesproken door de particulier hadden zonder uitzondering het Nederlands moeten gebruiken in hun betrekkingen met hem.

(Advies [><2N] 42.105 van 21 januari 2011)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
afleveren van een eentalig Nederlands ontvangstbewijs betreffende de aankoop van een treinticket, aan een reiziger die zich in het Frans uitdrukte.

Aangezien de klager niet gereageerd heeft op de vraag van de VCT om een bewijsstuk te leveren (het ontvangstbewijs betreffende de aankoop of een kopie ervan), wordt het dossier, bij gebrek aan bewijs, afgesloten.

(Advies 42.111 van 18 maart 2011)

- **Rijksdienst voor Pensioenen:**
naar aanleiding van de uitbetaling van zijn pensioen kreeg een inwoner van Zulte een rekeninguittreksel waarop de initialen van de RVP in het Nederlands en het Frans gesteld waren en zijn adres enkel in het Frans vermeld stond.

De informatie die wordt vermeld op het rekeninguittreksel moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen – Nederlands, Frans of Duits – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De Bank BNP Paribas Fortis die door de RVP belast werd met de pensioenbetalingen, is een privaatrechtelijke rechtspersoon en dient beschouwd te worden als een private medewerker van de RVP.

Naar luid van artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Het komt de RVP dus toe ervoor te zorgen dat de gegevens die door de Bank BNP Paribas Fortis worden vermeld naar aanleiding van de pensioenoverschrijving, in dit geval de identificatie van de RVP en het adres, uitsluitend in het Nederlands worden vermeld.

De klacht is dan ook gegrond.

De VCT neemt er akte van dat vanaf 20 december 2010 het bestaande probleem werd opgelost.

(Advies 42.186 van 18 februari 2011)

- **bpost:**
een Nederlandstalige particulier ontving een brief met Franstalige tariefinformatie, weliswaar met Nederlandstalige adresgegevens.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Luidens artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalaanhorigheid van de betrokkene bekend was, wat blijkt uit de Nederlandstalige gegevens van de geadresseerde en haar adres, diende de brief van bpost in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

De VCT neemt er akte van dat de fout in de databank van bpost werd verbeterd en dat de klaagster voortaan al haar briefwisseling in het Nederlands zal ontvangen.

(Advies 43.019 van 18 maart 2011)

- **bpost:**
sturen van eentalig Nederlandse informatie (envelop met reclame erin) aan een Franstalige particulier terwijl zijn adresgegevens in het Frans gesteld waren.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Luidens artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klager (blijkens zijn adresgegevens) bekend was, had de brief die bpost hem stuurde in het Frans gesteld moeten zijn.

De klacht is gegrond (cf. advies 43.019 van 25 maart 2011 betreffende een gelijkaardig geval).

(Advies 43.022 van 8 april 2011)

- **Belgacom:**
sturen van een factuur waarvan de achterzijde eentalig Nederlandse vermeldingen bevat aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Het sturen van een factuur door Belgacom aan een klant is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, met name van het Nederlands, het Frans of het Duits.

Aangezien de factuur bestemd was voor een Franstalige gebruiker, had zij volledig in het Frans gesteld moeten zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.024 van 8 april 2011)

- **bpost:**
 - 1. Franstalig antwoord van de klantendienst op een elektronische klacht van een Nederlandstalige particulier;**
 - 2. Nederlandstalig antwoord van de klantendienst op een telefonische klacht van een Nederlandstalige particulier, maar met Franstalige vermelding van zijn adres.**

1. Uit het voorgelegde internetformulier, waarmee de klager een klacht bij bpost indiende, blijkt dat overwegend het Nederlands werd gebruikt, maar dat bij de rubriek “meer info” werd vermeld: *le facteur n’a pas sonné*. In haar antwoord aan de particulier staat het bpost in dergelijk geval vrij één van beide talen te gebruiken. Klacht ongegrond.

2. Alle tussenkomsten van de klantendienst van bpost, naar aanleiding van de telefonische klacht van de klager tegen de weigering hem in het Nederlands te woord te staan in het postkantoor te Jette, zijn volledig in het Nederlands verlopen. Op één uitzondering na: in de e-mails staat het adres van de klager in het Frans vermeld. De VCT dringt bij bpost aan op een wegwerking van het gesignaleerde ICT-probleem waarbij sommige Brusselse straatnamen die door de klantenadviseur in het Nederlands in het systeem worden ingebracht automatisch worden omgezet in het Frans.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.038 van 8 april 2011)

- **FOD Mobiliteit:**
e-mail gericht aan de rijkschool CEA te Bastenaken, waarin de gegevens van de ondertekenaar in het Nederlands gesteld zijn.

De FOD Mobiliteit en Vervoer is een centrale dienst.

Een e-mail is een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, gebruiken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.048 van 16 september 2011)

- **Klantendienst van Proximus:**
sturen van een eentalig Nederlandse e-mail aan een Franstalige.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare

dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

E-mails zijn betrekkingen met particulieren.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.054 van 20 mei 2011)

- **Defensie – Verkoopdienst:**
Franstalige brief aan Nederlandstalige jongerenorganisatie in verband met de logistieke steun van Defensie voor de organisatie van jongerenkampen.

Wanneer een centrale dienst in de zin van de SWT, zoals de Verkoopdienst van Defensie, een brief richt aan een Nederlandstalige jongerenorganisatie, dient hij de taal van die organisatie te gebruiken (artikel 41 van de SWT).

Aangezien de betrokken organisatie een Franstalige brief ontving, is de klacht gegrond.

De VCT neemt akte van het standpunt van de minister van Defensie dat de Franstalige brief allicht per vergissing is verstuurd. Hij betreurt de situatie.

(Advies 43.062 van 20 mei 2011)

- **FOD Economie – Contact Center:**
bij een telefonische oproep van een Franstalige antwoordde het centrum enkel in het Nederlands en weigerde hem in het Frans te woord te staan.

De FOD Economie is een centrale dienst.

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Derhalve dient de dienst derwijze georganiseerd te zijn dat deze wettelijke verplichting nageleefd kan worden.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.063 van 16 september 2011)

- **FOD Financiën – Dienst Onmiddellijke Inningen:**
tweetalige vermeldingen op rekeninguittreksels van particulieren na overschrijving van een verkeersboete.

De informatie vermeld op rekeninguittreksels is een betrekking met een particulier.

De dienst "Onmiddellijke Inningen" van de FOD Financiën is een dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt en, conform artikel 41, §1, van de SWT, voor zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen moet gebruiken waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De verantwoordelijkheid voor de Nederlandstalige en/of Franstalige vermelding van de gegevens van de dienst "Onmiddellijke Inningen" op de rekeninguittreksels van de particulieren die de boete via hun bank betalen, ligt echter bij de banken en niet bij de dienst.

Het gaat hier om betrekkingen tussen particulieren en de bank, waarop de SWT niet van toepassing zijn. De VCT is onbevoegd.
(Advies 43.071 van 25 november 2011)

– **bpost – postkantoor op het Brouckèreplein te Brussel:**
afleveren van een eentalig Nederlands kassaticket aan een Franstaligz inwoner.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Een kassaticket is een betrekking tussen een centrale dienst en een particulier. Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, namelijk van het Nederlands, het Frans of het Duits. Het document had derhalve in het Frans gesteld moeten zijn.

De klacht is gegrond.
(Advies 43.072 van 10 juni 2011)

– **Belgacom:**
Nederlandstalige inwoner van Brussel ontving een Nederlandstalige brief met eentalig Franse vermeldingen.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt dat de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de bepalingen van de SWT. Het sturen van een brief door Belgacom aan een klant is een betrekking van een centrale dienst met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen (het Nederlands, het Frans of het Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.
(Advies 43.078 van 20 mei 2011)

– **FOD Financiën – Belastingen Auto's:**
Franstalig aanslagbiljet en aanmaningen.

Aanslagbiljetten zijn betrekkingen met particulieren. De dienst Belastingen Auto's dient in navolging van artikel 41, §1, van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen te gebruiken waarvan de particulier zich heeft bediend. In dit geval, de taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend voor de inschrijving van zijn voertuig bij de Directie voor de Inschrijving van de Voertuigen.

Eerste aanslagbiljet

Volgens de DIV werd het voertuig ingeschreven in het Frans was en moest het eerste aanslagbiljet de klager terecht worden toegestuurd in het Frans. Ten aanzien van de dienst Belastingen Auto's is de klacht derhalve niet gegrond.

Latere aanslagbiljetten (aanmaningen)

Van bij de ontvangst van het eerste Franstalige aanslagbiljet heeft de klager zijn taalaanhorigheid meegedeeld aan de dienst en bovendien gevraagd de aanslag in het Nederlands te mogen ontvangen. Op dit punt is de klacht gegrond.

(Advies 43.086 van 16 september 2011)

– **Belgacom:**
Nederlandstalige brieven en facturen gestuurd aan Franstaligen uit Vorst.

De betrokkenen hebben met de klantendienst van de maatschappij geregeld maar tevergeefs contact opgenomen om de situatie te verhelpen. Zij hebben hun briefwisseling meermaals teruggestuurd met de vermelding dat hun taal het Frans was. Eind januari 2011 hebben ze zich naar een Belgacomwinkel in het Zuidstation begeven om zich aldaar te beklagen over het feit dat zij hun briefwisseling in het Nederlands ontvingen. Een ontvangstbewijs dat gewag maakt van de wijziging, met als datum 3 februari 2011, werd hun inderdaad in het Frans toegestuurd. Desondanks ontvangen de betrokkenen hun facturen nog altijd in het Nederlands.

Het sturen van een factuur door Belgacom aan klanten, is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

Met toepassing van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.090 van 9 september 2011)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
Franstalig reservatiebewijs met sommige eentalig Nederlandse vermeldingen.

Naar luid van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de klager bij het aanvragen van de reservatie gebruik had gemaakt van het Frans, had hij het reservatiebewijs ook integraal in het Frans moeten krijgen.

Alle vermeldingen op een document moeten in dezelfde taal gesteld zijn als het geheel van dat document. De klacht is gegrond.

(Advies 43.092 van 9 december 2011)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
eentalig Nederlandse treintickets uitgereikt aan een Franstalig inwoner van Brussel.

De vervoerbewijzen werden aangekocht in het station Brussel-Zuid, een gewestelijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Conform artikel 35, §1, a, van de SWT dat terzake verwijst naar artikel 19 van dezelfde wetten, gebruikt een dergelijke gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Als de klager zijn vervoerbewijzen in het Frans heeft gevraagd, dan moest hij die ook in het Frans ontvangen. De klacht is gegrond.
(Advies 43.094 van 25 november 2011)

- **Belgacom:**
een Franstalige inwoner van Brussel die van zijn vast toestel naar een bezette lijn belde, kreeg het Nederlandse bericht "Ring back is gratis. Druk op 5" te horen.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat, naar luid van artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, dat bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de bepalingen van de SWT.

De dienst Belgacom Ring-Back is een betrekking met particulieren aangezien hij wordt ingesteld in de taal die door de klant wordt gekozen.
Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De klacht is gegrond.
(Advies 43.096 van 9 september 2011)

- **Belgacom:**
Nederlandstalig bericht van Belgacom *Ring Back* aan een Franstalige gebruiker uit Brussel.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat, naar luid van artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en van hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT.

De Belgacomdienst *Ring-Back* is een betrekking met de particulieren aangezien hij geïnstalleerd wordt in de door de klant gekozen taal en deze laatste de taal kan wijzigen door het nummer 1930 (F) of 1920 (N) op te bellen.

Conform artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen (Nederlands, Frans of Duits) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De klacht is gegrond.
(Advies 43.098 van 23 september 2011)

- **FOD Financiën:**
een Nederlandstalige kon niet in het Nederlands geholpen worden wanneer zij zich bij de FOD Financiën aan de Kruidtuin te Brussel aanbod voor het nakijken van haar aanslagbiljet.

Als centrale dienst dient de FOD Financiën, overeenkomstig artikel 41, §1, van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen te gebruiken waarvan de particulier zich heeft bediend.

Op het ogenblik van de feiten was er geen Nederlandstalige ambtenaar aanwezig om de klaagster in haar taal te helpen, De klacht is gegrond.
(Advies 43.108 van 25 november 2011)

G. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Eerste Minister:

Engels- en Franstalige presentatie en liedjes tijdens feest ter ere van het Belgisch Voorzitterschap van de EU.

Tijdens een feest georganiseerd op initiatief van de Federale Regering moeten de berichten en mededelingen aan het publiek, in navolging van artikel 40 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn.

In casu werden de festiviteiten gepresenteerd door zowel een Nederlandstalige als een Franstalige presentator, van wie de rollen bovendien evenwichtig verdeeld waren. Er kon geen overtreding van de SWT vastgesteld worden.

Artistieke creaties vallen conform de vaste rechtspraak van de VCT niet onder toepassing van de SWT. De taalkeuze van de gebrachte nummers is vrij.

De klacht is ongegrond.

(Advies 42.104 van 21 januari 2011)

– Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle – werkgroep van 30 maart 2010:

eentalig Nederlandse uitleg en presentatie van nieuwe Europese richtlijnen Euratom 97/43 (over kwaliteitscontrole en klinische audits inzake nucleaire geneeskunde) ondanks de aanwezigheid van vele Franstaligen.

Het FANC is als centrale dienst in de zin van de SWT onderworpen aan de bepalingen van hoofdstuk V van de SWT.

1. Korte inleidende presentatie in het Nederlands door een Nederlandstalig personeelslid (met behulp van tweetalig Nederlands/Franse slides). Volgens artikel 40, lid 2, van de SWT, dienen de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn. Het 1^e punt van de klacht is gegrond.

2. Hoofdpresentatie in het Nederlands door een particulier (geen personeelslid van het FANC); een specialist in het betreffende domein. Deze presentatie werd ondersteund door slides die in het Engels gesteld waren, de referentietaal in deze materie. Aangezien de SWT niet van toepassing zijn op particulieren, is de VCT van oordeel dat het 2^e punt van de klacht ongegrond is.

3. Er werd een discussiegroep tussen de deelnemers opgericht. Iedere deelnemer nam het woord in zijn taal. De moderatoren van het FANC richtten zich tot de deelnemers of antwoordden op de vragen van deze laatsten in hun taal. Het 3^e punt van de klacht is ongegrond aangezien alle deelnemers gebruik maakten van hun eigen taal, en dat in het geval van begripsmoeilijkheden, de deelnemers verzocht werden om dit aan te geven, zodat de personeelsleden van het FANC de uitleg konden vertalen.

4. Tweetalig verslag van de werkgroep. Aangezien het verslag tweetalig was, is het 4e punt van de klacht eveneens maar ongegrond.

(Advies [<>1F, punt 2] 43.012 van 29 april 2011)

– FOD Financiën – Agentschap van de Schuld:

sommige perscommuniqués per e-mail enkel in het Engels verstuurd.

Conform de bepalingen van artikel 40, lid 2, van de SWT, stelt het Agentschap van de Schuld, een centrale dienst, zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

Aangezien de bewuste perscommuniqués evenwel ook bestemd zijn voor een internationaal publiek, stemt de VCT ermee in dat de Nederlandse en Franse teksten worden aangevuld met een tekst in de Engelse taal.

Een eentalig Engels communiqué is niet conform de SWT.

De klacht is gegrond.

De VCT herinnert aan haar vaste rechtspraak volgens welke, in een mededeling gesteld in een vreemde taal, de naam en het adres van de instelling moeten vermeld worden in de door de SWT voorgeschreven talen. Zulks, teneinde het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te geven (cf. adviezen 30.187 van 22 oktober 1998, 34.130 van 19 september 2002, 38.128 van 6 februari 2009 en 42.079 van 18 november 2010).
(Advies 43.023 van 9 september 2011)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen Holding:
eentalig Franse borden aan het gebouw in de Barastraat te Anderlecht.**

De bedoelde dienst van de NMBS Holding in de Barastraat 142 te Anderlecht is een centrale dienst van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan de politie richten, in het Nederlands en in het Frans gesteld. De klacht is gegrond.
(Advies 43.042 van 18 maart 2011)

– **bpost:
tweetalige publicatie in de gemeente Voeren verspreid in een niet-adequate vorm.**

De berichten, mededelingen en formulieren die de centrale diensten zelf of via bemiddeling van de plaatselijke diensten richten aan het publiek in de taalgrensgemeenten (zoals Voeren) worden in het Nederlands en het Frans gesteld (artikel 40 van de SWT). Die teksten moeten tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, waarbij steeds voorrang dient te worden verleend aan de taal van het gebied, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

Zoals de VCT in haar advies 41.091 van 30 april 2010 betreffende de straatnaamborden in Voeren stelde, houdt dit niet in dat de presentatie identiek of op strikte voet van gelijkheid dient te gebeuren. In tegenstelling tot het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de taalgrensgemeenten tot het eentalige Nederlandse of Franse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken.

De berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten moeten dus wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.

Uit de folder gevoegd bij de klacht kan de voorrangsregel van de taal van het gebied niet worden afgeleid.

Voor zover de folder de hiervoor vermelde principes van de voorrangsregel niet weergeeft, is de klacht gegrond.
(Advies 43.043 van 1 juli 2011)

– **Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis:
enkel in het Nederlands en het Engels gestelde borden.**

Conform de bepalingen van artikel 40, §2, van de SWT, stelt het KML de berichten en mededelingen die het aan het publiek richt – in voorliggend geval, de borden of verklarende folders voor de bezoekers – in het Nederlands en het Frans.

Bij tijdelijke, in het Engels opgezette tentoonstellingen, worden de Engelse teksten op de borden aangevuld met teksten in het Nederlands en het Frans. Dit, ofwel op de borden, ofwel, bij plaatsgebrek, onder de vorm van folders.

Overeenkomstig de rechtspraak van de VCT dient de zinsnede "in het Nederlands en het Frans" dusdanig geïnterpreteerd te worden dat alle teksten integraal en op voet van strikte gelijkheid vermeld dienen te worden, waarbij het lettertype en de lay-out identiek zijn. Het antwoord bevestigt dat de in het Nederlands en in het Frans gestelde teksten steeds een gelijke behandeling hebben gekregen.

Aangezien de klacht geen enkel bewijs bevat dat deze bewering zou kunnen weerleggen, kan de VCT zich niet kan uitspreken over de gegrondheid van deze klacht.

(Advies 43.059 van 9 december 2011)

- **Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid:**
ophangen in Overijse van campagneaffiches die deels in het Engels gesteld zijn;
verspreiding, in de McDonalds, van briefkaarten met aan de achterkant een Nederlandstalige tekst, maar aan de voorzijde afneembare eentalig Engelse zelfklevers.

Het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid is geen organieke openbare dienst. Het betreft een functionele openbare dienst, zegge een private onderneming belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, volgens artikel 1, §1, 2°, van de SWT.

De aangeklaagde affiches en briefkaarten zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die centrale diensten rechtstreeks richten tot het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De toepassing van het principe van artikel 40, lid 2, van de SWT, werd evenwel genuanceerd door de rechtspraak van de VCT. In haar advies 1980 van 28 september 1967 oordeelde de VCT namelijk dat, met het oog op de vrijwaring van de taalhomogeniteit van de eentalige gebieden – één van de doelstellingen van de wetgever –, de eentaligheid de regel moest zijn voor de berichten en mededelingen die door de centrale en daarmee gelijkgestelde diensten rechtstreeks worden gericht aan het publiek van de taalhomogene gemeenten, en de tweetaligheid de regel m.b.t. het publiek van de gemeenten van Brussel-Hoofdstad, de randgemeenten en de taalgrensgemeenten (cf. ook het advies 28.263/B van 28 februari 1997).

In een taalhomogene gemeente van het Nederlandse taalgebied (zoals Overijse) dienen de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands gesteld te zijn.

Doch is het gebruik van een productnaam in een vreemde taal toegelaten, voor zover het bericht zelf conform de SWT gesteld is (zie advies 35.019 van 25 maart 2004).

De affiches en briefkaarten zijn in de eerste plaats in het Nederlands gesteld. De Engelstalige slogans zijn geen vertaling van de Nederlandse tekst maar een uitdrukking of een leus om de boodschap te benadrukken.

Het gebruik van de Engelstalige slogans is geen overtreding van de SWT.

De klacht is ongegrond.

(Advies [<>2N] 43.074 van 9 december 2011)

- **Paleis voor Schone-Kunsten:**
exclusief gebruik van het Engels voor de benaming van een tentoonstelling in een publicatie van Bozar.

De tentoonstelling kadert in een partnerschap tussen de Regie der Gebouwen, de FOD Justitie en het Belgische Tijdschrift voor Architectuur.

De titel van de tentoonstelling is in het Engels gesteld. De inhoud van de brochure is echter drietalig (Nederlands, Frans, Engels).

Aangezien de tentoonstelling door verschillende openbare en private instellingen georganiseerd wordt en creaties voorstelt van Belgische en buitenlandse architecten in het kader van een internationaal concours, is het feit dat de titel van de tentoonstelling in het Engels is gesteld geen schending van de SWT.

De klacht is ongegrond (cf. advies 33.199 van 13 april 2000 i.v.m. de Engelstalige titel van de informatiebrochure van de dienst "Zegels en Filatelie" van de Post).

(Advies 43.095 [<>1F, <>2N] van 9 december 2011)

- **Koninklijke Musea voor Schone Kunsten en Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis:**
de vermelding in de Witte Gids en in de Gouden Gids voor Brussel is niet in overeenstemming met de SWT.

Beide musea zijn diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt en dienen, overeenkomstig artikel 40 van de SWT, de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT (adviezen 32.404 van 12 oktober en 32.461, 32.475 en 32.522 van 14 december 2000).

Voor genoemde musea moeten zowel onder hun Nederlandstalige benaming als onder hun Franstalige benaming in de telefoongidsen voor Brussel vermeld worden. De adressen van de musea moeten eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn.

Om beide taalgroepen in staat te stellen de musea alfabetisch terug te vinden, dienen de vermeldingen bovendien afzonderlijk te gebeuren.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.144 van 9 december 2011)

- **Nationale Loterij:**
verspreiding van eentalig Franse folders in de gemeenten Anderlecht en Sint-Jans-Molenbeek.

Uit de wet tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij van 19 april 2002 blijkt duidelijk dat deze een opdracht heeft die verder reikt dan het private belang in de zin van artikel 1, §2, van de SWT. Bijgevolg is de Nationale Loterij dan ook onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

Overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, stellen de centrale diensten, zoals de Nationale Loterij, de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans.

De bewuste reclamefolders dienden in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.154 van 16 december 2011)

H. AKTEN, GETUIGSCRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN VERGUNNINGEN

- **FOD Financiën – Dienst van het Kadaster:**
mededeling van gedeeltelijk in het Nederlands gestelde inlichtingen met het oog op het opmaken van een ontwerp van authentieke akte in het Frans.

De VCT vroeg aanvullende inlichtingen, nodig om de klacht te kunnen onderzoeken. Bij gebrek aan antwoord vanwege de klager, kon geen gevolg worden gegeven aan zijn klacht.

(Advies [<>1F] 42.166 van 16 september 2011)

- **FOD Binnenlandse Zaken:**
vermelding, op een identiteitskaart uitgereikt in Antwerpen, van de geboorteplaats (*Ath*) van de houdster onder de officiële Nederlandse naam (*Aat*); betwisting van de uitleg verstrekt over de rechtsgrond van die vermelding.

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is te vinden in de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;
2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State maakte dit duidelijk in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. Volgens de Raad van State kon de Vlaamse Regering de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kon uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behield, stelde het niet enkel de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigde het die namen.

Na dit advies van de Raad van State nam het Vlaamse Parlement geen initiatief meer om voor de veertig Vlaamse gemeenten (waaronder de zes randgemeenten) die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam dragen, een wijziging door te voeren.

Dat betekent dat al die gemeenten hun officiële Franse naam hebben behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied, nog steeds krachtens de voornoemde wet, een officiële Nederlandse naam. Dat is onder meer het geval voor *Ath-Aat*, de geboorteplaats van de klaagster.

Aangezien de vermeldingen op de identiteitskaart in het Nederlands moeten worden aangebracht wanneer de kaart wordt uitgereikt door een gemeente uit het Nederlandse taalgebied (artikel 4, §1, 2°, van het koninklijk besluit van 25 maart 2003 betreffende de identiteitskaarten), dient de identiteitskaart uitgereikt te Antwerpen de geboorteplaats van de houder onder haar officiële Nederlandse naam – in casu "*Aat*" – te vermelden.

Omgekeerd dient op de identiteitskaart uitgereikt door een gemeente uit het Franse taalgebied (bijvoorbeeld Luik) als geboorteplaats de officiële Franse naam van de Vlaamse gemeente te worden vermeld (bijvoorbeeld *Fourons*, *Anvers*, *Alost* of *Furnes*).

De klacht is ongegrond.
(Advies 43.087 van 1 juli 2011)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. **BEHANDELING IN BINNENDIENST**

- **Brussels Instituut voor Milieubeheer:
eentalig Franse interne nota's en documenten.**

Uit artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en uit Hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, blijkt dat voor het personeel van de ministeries van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest het principe van de eentaligheid van de ambtenaren en de tweetaligheid van de dienst geldt (zie advies 35.159-35.172 van 8 april 2004).

Artikel 39, §3, van de SWT, bepaalt dat de onderrichtingen aan het personeel en de formulieren en drukwerken voor de binnendienst in het Nederlands en in het Frans gesteld worden.

Alle individuele documenten moeten in de taal van de ambtenaar, en alle niet individuele documenten zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.128 van 18 maart 2011)

- **Vlaams Gewest – Agentschap voor Binnenlands Bestuur, afdeling Limburg:
beslissing dat de adviezen van de VCT niet moeten worden gevolgd.**

De VCT werd door de wetgever opgericht om toezicht uit te oefenen op de naleving van de SWT (artikel 60). Met het oog daarop werd ze paritair samengesteld uit Nederlandstalige en Franstalige leden. Daarmee rekening houdend en conform de vaste rechtspraak van de Raad van State (arrest nr. 17.367 van 13 januari 1976), herinnert de VCT eraan dat haar adviezen niet bindend zijn en dus niet kunnen worden opgelegd aan de overheid noch aan de klager. Niettemin hebben haar adviezen een onmiskenbaar moreel gezag (M. Boes en K. Abbeloos: Vernederlandsing van het straatbeeld en verfijning van de bestuurstaalwetgeving Provincie Vlaams-Brabant, 1999, p. 21).

De VCT is van oordeel dat zij er niet toe kan worden gebracht over de klacht uitspraak te doen, aangezien die niet rechtstreeks de toepassing van de SWT betreft, maar wel de bevoegdheid van de Commissie in haar hoedanigheid van controleorgaan.

De VCT acht de klacht zonder voorwerp.

(Advies 43.101/A van 1 juli 2011)

B. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **Vlaams Gewest:
vraag om verduidelijking over wie belast is met de vertaling van de administratieve beslissing die de vergunningen aflevert met het oog op de betekening van deze beslissing aan de inwoners van Linkebeek.**

In haar advies 41.039 van 29 november 2009 oordeelde de VCT dat de klager, een Franstalige inwoner van Linkebeek, in het Frans had moeten kunnen kennisnemen van de beslissing van het Vlaams Gewest inzake de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van de NMBS i.v.m. het GEN-project op de lijn Brussel-Charleroi.

In verband met deze vraag om verduidelijking is er in de schoot van de VCT geen enkele meerderheid tot stand gekomen.

Met toepassing van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de meningen van de afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling is van oordeel dat, in dit dossier, de problematiek betreffende de last tot vertaling van de beslissing van de vergunningverlenende administratieve overheid, met het oog op de kennisgeving van die vergunningen aan de inwoners van Linkebeek, niet losgekoppeld kan worden van een onderzoek van de hogerop liggende algemene problematiek.

Terzake wekt het voornoemde gevolg aan advies 41.039 het vermoeden van een restrictieve interpretatie van artikel 24 van de SWT, die geen recht doet aan de complexiteit van het dossier.

Steunend op advies 39.232 van 20 februari 2009 evenals op advies 28.110 van 30 mei 1996, spreekt de Franse afdeling zich als volgt uit:

1. betreffende de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in verband met het GEN-project op de lijn 124 Brussel-Charleroi, het Milieueffectenrapport (MER) en alle teksten die onontbeerlijk zijn om, enerzijds, het opzet te begrijpen en, anderzijds, volwaardig te kunnen deelnemen aan de inspraakprocedure, komt het het Vlaams Gewest toe, conform artikel 36, §2, lid 1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, dat verwijst naar artikel 24 van de SWT, in het Frans substantiële samenvattingen ter beschikking te stellen van de inwoners van Linkebeek;
2. met betrekking tot de bindteksten die de milieuproblematiek algemeen bespreken en onder verwijzing naar hetgeen Infrabel heeft toegegeven in het antwoord verstrekt op de vraag om inlichtingen van de VCT (advies 39.232 van 20 februari 2009), komt het voornoemde naamloze vennootschap naar privaat recht toe een samenvatting van die teksten in het Frans ter beschikking te stellen van de inwoners van de gemeente Linkebeek; dit, met toepassing van artikel 40, lid 1, van de SWT;
3. met betrekking tot de inlichtingen of uitleg over het plan van het GEN-project, dient de gemeente Linkebeek ervoor te waken dat de inwoners van die gemeente ze ter beschikking kunnen krijgen in hun taal; dit, met toepassing van artikel 25 van de SWT;
4. op het stuk van de kennisgeving aan de inwoners van de gemeente en aan de belanghebbenden, van de beslissing die werd genomen door de vergunningverlenende administratieve overheid, staat de burgemeester van Linkebeek in voor de aanplakking ervan in beide talen; dit, conform artikel 24 van de SWT.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling stelt vast dat uit de inlichtingen en uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening enerzijds blijkt dat:

1. het College van Burgemeester en Schepenen het proces-verbaal van het openbaar onderzoek, de gebundelde bezwaren en opmerkingen en zijn eigen advies bezorgt aan de vergunningverlenende overheid, i.c. het Vlaams Gewest; indieners van een bezwaarschrift richten zich derhalve niet tot het Vlaams Gewest rechtstreeks maar tot het college van burgemeester en schepenen van, in dit geval, Linkebeek;
2. het Vlaams Gewest een afschrift van haar beslissing bezorgt aan het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente, in casu Linkebeek. Zowel de gemeente Linkebeek als het Vlaams Gewest gebruiken daarbij de bestuurstaal, het Nederlands.

Anderzijds blijkt ook uit de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening, dat de decreetgever er de burgemeester van de betrokken gemeente mee belast heeft de beslissing van de vergunningverlenende overheid ter kennis te brengen via aanplakking. Artikel 4.7.26, §4, 6^e bepaalt "op bevel van de bevoegde burgemeester wordt de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing (...) aangeplakt". Daarenboven is het de burgemeester of zijn gemachtigde die de aanplakking attesteert en op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende een gewaarmerkt afschrift van het attest bezorgt (artikel 4.7.26, §4, 7^e).

Uit hetgeen voorafgaat kan enkel worden geconcludeerd dat de Vlaamse decreetgever in het bijzonder aan de Burgemeester van de betrokken gemeente, heeft opgedragen in te

staan voor de kennisgeving aan de beslissing van de vergunningverlenende overheid, aan de inwoners van zijn gemeenten en belanghebbenden. De aanplakking van de beslissing van het Vlaams Gewest, is een bericht of mededeling aan het publiek.

In een randgemeente als Linkebeek worden conform artikel 24 van de SWT de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

Conform artikel 25 van de SWT, gebruiken de randgemeenten, zoals Linkebeek, in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Bij toepassing van artikel 29, SWT, dient de gemeente Linkebeek haar diensten derwijze te organiseren dat, zonder moeite, kan worden voldaan aan artikelen 23 tot 28.

De SWT voorzien niet in uitzonderingen op deze bepalingen.

De Nederlandse afdeling concludeert derhalve dat het de taak is van de burgemeester van de gemeente Linkebeek de SWT na te leven en zich, conform artikel 29 van de SWT, derwijze te organiseren dat zonder enige moeite kan worden voldaan aan de bepalingen van de SWT.

Daarom is de Nederlandse afdeling van mening dat het in casu de gemeente Linkebeek is die moet instaan voor de vertaling van de beslissing van het Vlaams Gewest, en dat het derhalve de burgemeester van Linkebeek toekomt ervoor te waken dat de inwoners van zijn gemeente er in hun taal, het Nederlands of het Frans, kennis kunnen nemen van de beslissing van het Vlaams Gewest.

(Advies 41.039 [gevolg] van 14 januari 2011)

– **Belastingdienst Vlaanderen:**

betalingsbericht van het kadaster gestuurd aan een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode die het document, ondanks zijn herhaalde vragen om het in het Frans te ontvangen, niet binnen de termijn zou hebben toegekregen.

Naar luid van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Overeenkomstig artikel 25 van de SWT gebruiken de diensten in de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In casu moest de klager het document in het Frans ontvangen nadat hij daar uitdrukkelijk om had verzocht bij de Belastingdienst Vlaanderen.

De klager blijkt echter wel een in het Frans gesteld aanslagbiljet te hebben ontvangen binnen de betalingstermijn. De klacht is ongegrond.

(Advies [<>1F] 42.016 van 14 januari 2011)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**

een Nederlandstalige particulier die zijn MIVB-abonnement vernieuwt in de Bootiek van het metrostation Rogier en betaalt via Bancontact, krijgt op zijn bankuittreksel een uitsluitend Franstalige mededeling voor die betaling.

Metrostations zijn gedeconcentreerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen zijn dergelijke diensten onderworpen aan hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT. Ook artikel 50 van de SWT is op die diensten van toepassing.

Dit betekent dat de metrostations van de MIVB in hun betrekkingen met particulieren (zoals de vernieuwing van het MIVB-abonnement) de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (artikel 50 van de SWT).

De mededeling van een Bancontact-betaling in een MIVB-metrostation, zoals die voorkomt op het rekeninguittreksel van de bank (die in dit geval door het gebruik van een betaalterminal als een private medewerker van de MIVB wordt beschouwd), dient dan ook volledig in de taal van de particulier te gebeuren.

De klacht is dan ook gegrond.

(Advies 42.133 van 25 maart 2011)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
brief met Nederlandstalig adres en dito envelop, gericht aan een Franstalige uit Brussel.

Het sturen van een document en een envelop aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het hele gewest bestrijkt, onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, uitgezonderd.

Naar luid van artikel 41, §1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de taalaanhorigheid van de particulier bekend was, had het document uitsluitend Franstalige vermeldingen moeten bevatten en had de envelop in het Frans moeten gesteld zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.138 van 16 december 2011)

– **Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling – Gewestelijk kantoor van Zaventem:**
weigering om uitleg in het Frans te verschaffen aan een Franstalige inwoner van Wezembeek-Opem.

De werkring van het gewestelijk kantoor van de VDAB van Zaventem bestrijkt eveneens de gemeente Wezembeek-Opem.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is op de diensten waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Overeenkomstig artikel 25 van de SWT gebruiken de diensten in de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klacht is gegrond.

De klager had de gevraagde inlichtingen in de door hem gewenste taal moeten ontvangen, met name in het Frans.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.
Per analogiam dient toepassing dient te worden gemaakt van de zgn. "Omzendbrief Peeters" van de Vlaamse Regering (BA 97/22 van 16 december 1997) betreffende het taalgebruik door de plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied.

Alwaar de bedoelde Omzendbrief stelt dat een plaatselijke dienst in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten in zijn betrekkingen met particulieren in de regel het Nederlands gebruikt en slechts bij uitzondering het Frans, moet dat ook gelden voor de instellingen die weliswaar zelf geen plaatselijke dienst zijn, maar waarop, wat de taalwetgeving betreft, de regels zoals ze gelden voor de plaatselijke diensten, worden toegepast.

Als gewestelijke dienst dient de VDAB-dienst te Zaventem in zijn betrekkingen met de particulieren uit de randgemeenten gelegen in het Nederlandstalige taalgebied steeds het Nederlands te gebruiken; enkel bij wijze van uitzondering kan gebruik gemaakt worden van het Frans, telkens de particulier daar uitdrukkelijk om verzoekt.

(Advies [><2N] 42.185 van 29 april 2011)

- **Brussels Instituut voor Milieubeheer:**
Franstalige inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ontvingen een technisch verslag waarop hun adresgegevens enkel in het Nederlands vermeld stonden.

Het BIM valt onder toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 41, §1, van de SWT.

Op grond van die bepalingen maakt het BIM (waarvan de werkkring het hele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt) voor zijn betrekkingen met een particulier gebruik van het Nederlands of van het Frans naargelang van de taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Wanneer de taal van een in Brussel-Hoofdstad gedomicilieerde particulier niet bekend is en het bestuur over geen geldige middelen beschikt om die te achterhalen, moet het zich tot die particulier een eerste maal richten aan de hand van een tweetalig document (cf. VCT-advies 1.685 van 22 december 1966).

Het BIM stuurde de klager wel een dubbele brief (Frans, Nederlands) met telkens een technisch verslag in de bewuste taal.

Bij de Franse versie van de brief hoorde evenwel een technisch verslag waarin de adresgegevens van de eigenaars in het Nederlands vermeld stonden.

Alle vermeldingen (briefhoofden, kenmerken, etc.) die voorkomen in een brief, op de envelop of in de bijlagen, dienen evenwel in één en dezelfde taal zijn gesteld.

In het Franstalige technisch verslag hadden de adresgegevens die voorkomen in het Franstalige technische verslag eveneens in het Frans moeten vermeld zijn – wat in een latere brief wel het geval was.

Klacht gegrond maar achterhaald.

(Advies 43.025 van 23 september 2011)

- **Agentschap Vlaamse Belastingdienst en Vlaamse Landmaatschappij / Mestbank:**
sturen, aan een Franstalige inwoner van Voeren, van in het Nederlands gestelde documenten, desgevallend in een envelop met dito vermeldingen.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse Afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 23 december 2004 en 19 juni 2008 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatste niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de SWT betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager verstuurd brieven was de taalaanhorigheid van de klager het Agentschap Vlaamse Belastingdienst en de Vlaamse Landmaatschappij met zekerheid bekend.

Dat betekent dat het document hem in het Frans, en in een Franstalige omslag, toegestuurd had moeten worden. De klacht is gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet. De klacht is ongegrond.

(Adviezen 43.028 en 43.030 van 18 maart, 43.029 van 1 juli, 43.041 van 25 maart, 43.117 van 9 september en 43.132 van 23 september 2011)

– **Agentschap Vlaamse Belastingdienst:**
Nederlandstalig document met dito vermeldingen op de omslag gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de Circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat het gebruik van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard. De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "de passage van artikel 25, lid 1 (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoeilijkheid op", en "impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden".

Wat de ministeriële circulaires betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "de circulaires derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdr.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaires niet gebonden is."

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): "De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse

Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze."

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de VCT, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager verstuurd brieven was de taalaanhorigheid van de klager het Agentschap Vlaamse Belastingdienst met zekerheid bekend.

Dat betekent dat het document hem in het Frans, en in een Franstalige omslag, toegestuurd had moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd aangehouden.

De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en van 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

Bijgevolg is de klacht niet gegrond.

(Advies 43.031 van 18 maart 2011)

– **Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten:**
sturen van een Nederlandstalig document aan een Franstalige inwoner van Voeren.

In de schoot van de VCT werd betreffende deze klacht geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatsten niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard. De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende

Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "de passage van artikel 25, lid 1 (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoeilijkheid op", en "impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden".

Wat de ministeriële circulaire betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "de circulaire derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdr.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaire niet gebonden is."

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): "De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze."

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de VCT, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager gestuurde brieven was de taalaanhorigheid van de klager de Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten met zekerheid bekend.

Dit betekent dat het document hem in het Frans en in een Franstalige omslag toegestuurd had moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd aangehouden.

De klacht is gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken éentalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is ongegrond.
(Advies 43.055 van 29 april 2011)

– **Vlaamse Belastingdienst:**
Franstalig aanslagbiljet inzake verkeersbelasting, na vrij lange tijd gestuurd aan een Franstalige inwoner van de gemeente Kraainem die er een tweede keer om had verzocht.

Met toepassing van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Conform artikel 25 van de SWT gebruiken de diensten in de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door deze betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Op 24 mei 2011 kreeg de klager, in aansluiting op zijn verzoek van 31 maart 2010, wel degelijk een nieuw, in het Frans gesteld aanslagbiljet toegestuurd waarbij hem een nieuwe betalingstermijn werd toegekend (zonder nalatigheidintresten).

De klacht die van 25 mei 2011 dateert, is achterhaald.

Er wordt onderstreept dat het nodig is een nieuw, in de gevraagde taal gesteld aanslagbiljet te sturen vóór het verstrijken van de betalingstermijn die door het oorspronkelijke document is opgelegd.
(Advies 43.091 van 9 december 2011)

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Bestuur Financiën en Begroting:**
Franstalige particulier wiens bedrijf gevestigd is te 1150 Brussel, ontvangt aanslagbiljetten waarop voorgedrukte F/N vermeldingen voorkomen en de benaming annex adresgegevens van het bedrijf in het Frans staan vermeld, wat het document van het jaar 2010 betreft, en in het Nederlands, wat het document van het jaar 2011 betreft.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 41, §1, van de SWT, dient het betrokken bestuur, voor zijn betrekkingen met particulieren, gebruik te maken van het Nederlands of het Frans naargelang van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De private bedrijven die gevestigd zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden gelijkgesteld met belanghebbende particulieren.

Voor de particulieren die gevestigd zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, geldt de regel volgens welke de dienst, wanneer hij de taalaanhorigheid van de particulier kent, zich tot de deze laatste richt in diens taal. In het andere geval, richt hij zich tot de particulier in beide talen (cf. adviezen 23.160 van 18 mei 1995, 35.289 van 29 april 2004, 35.115 van 20 oktober 2005, 37.110 van 22 maart 2007, 40.233 van 19 juni 2009 en 42.135 van 17 december 2010).

De VCT constateert:

- dat de statuten van de maatschappij sinds 28 maart 2006 in het Frans zijn gesteld;
- dat de gegevens van de maatschappij en het adres van de geadresseerde, op het aanslagbiljet van het jaar 2010, in het Frans waren vermeld;
- dat betrokkene, op 7 oktober 2010, een in het Frans gesteld verzoek tot vrijstelling in het Frans had gestuurd met vermelding Aco-Biss SPRL.

Gelet op die elementen had het bestuur de taalaanhorigheid van betrokkene moeten kennen. Het had hem derhalve aanslagbiljetten moeten sturen die in het Frans waren gesteld, zowel wat de voorgedrukte vermeldingen als de identificatiegegevens van de maatschappij en het adres van de geadresseerde betreft.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.105 van 25 november 2011)

- **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:**
niet volledig in het Frans vertaalde brief gericht aan een Franstalige particulier uit Voeren.

Ingevolge een interventie van de adjunct-arrondissementscommissaris van Voeren, ontving betrokkene een Franstalige brief die geen volwaardige vertaling was van een brief die hij aanvankelijk in het Nederlands had gekregen. De Nederlandstalige brief gaf de mogelijkheid de meterstand op drie verschillende manieren mede te delen. De Franstalige brief liet slechts één mogelijkheid open.

De VMW verantwoordt het verschil tussen beide brieven middels technische moeilijkheden, praktische overwegingen en de bekommernis om de eentaligheid van het homogeen Nederlandse taalgebied te waarborgen.

Deze redenen mogen dan al algemeen verdedigbaar lijken, in het voorliggende geval gaan ze niet op. Het gaat hier immers om een particulier uit Voeren, d.w.z. een gemeente begiftigd met een speciale regeling die niet tot het homogeen Nederlandse taalgebied behoort. Bovendien gaat het niet om een zogenaamd initieel contact, maar om een brief aan een Franstalige particulier uit Voeren die deze uitdrukkelijk en ingevolge een interventie van

de adjunct-arrondissementscommissaris van Voeren heeft gevraagd. De VMW stuurde betrokkene derhalve terecht een Franstalige brief.

Deze brief diende evenwel identiek te zijn aan de Nederlandstalige brief die de VMW aan haar Nederlandstalige klanten in Voeren stuurde. De klacht is daarom gegrond.
(Advies 43.111 van 16 september 2011)

Waals Gewest – Département de la Nature et des Forêts:
brief in het Frans en het Nederlands gestuurd aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen betreft de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkring het ganse ambtsgebied van de gemeenschap of van het gewest bestrijkt.

Naar luid van deze bepalingen zijn de betrokken diensten onderworpen aan de taalstelsels die door de SWT aan de plaatselijke diensten van de gemeenten van hun ambtsgebied worden opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, voor de betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Naar analogie van artikel 12 van de SWT kon de Waalse Overheidsdienst zich, hoffelijkheidshalve, tot de inwoners van een ander taalgebied wenden in de taal waarvan deze laatsten gebruik maakten. Deze dienst stuurde daarom een tweetalige (N/F) brief aan de klaagster (een inwoner van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van wie de taalaanhorigheid onbekend was).

Op het tweetalige omslagdocument was het adres van de betrokkene echter eentalig Nederlands.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT dienen alle vermeldingen die op een document voorkomen echter in de taal van het document zelf gesteld te zijn, in casu in het Nederlands en het Frans.

De klacht is gegrond voor zover het adres van betrokkene op een tweetalig document enkel in het Nederlands vermeld stond.

(Advies 43.121 van 14 oktober 2011)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
een rekeninguittreksel vermeldt "STIB/MIVB – 1000 Brux".

Metrostations zijn gedeconcentreerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring niet het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen zijn dergelijke diensten onderworpen aan hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Metrostations van de MIVB moeten in hun betrekkingen met particulieren de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders, ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (artikel 50 van de SWT).

De mededeling van een Bancontact-betaling in een MIVB-metrostation, zoals die voorkomt op het rekeninguittreksel van de bank (die in dit geval door het gebruik van een betaalterminal als een private medewerker van de MIVB wordt beschouwd), dient volledig in de taal van de particulier te gebeuren (zie ook advies 42.133 van 25 maart 2011).

Op het rekeninguittreksel van de betrokkene mag enkel de Nederlandstalige benaming "MIVB – 1000 Brussel" voorkomen. De klacht is gegrond.
(Advies 43.129 van 14 oktober 2011)

– **Vlaamse Regering – Vlaamse Overheid – Agentschap voor Landbouw en Visserij Markt en Inkomensbeheer:**
eentalig Nederlands document, vermeldingen op de envelop inbegrepen, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatste niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat het gebruik van de SWT betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard. De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "de passage van artikel 25, lid 1 (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoeilijkheid op", en "impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden".

Wat de ministeriële circulaires betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "de circulaires derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (n.v.d.r.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaires niet gebonden is."

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): "De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze."

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de VCT, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Aangezien de taalaanhorigheid van deze laatste de Vlaamse Overheid – Agentschap voor Landbouw en Visserij, Markt- en Inkomensbeheer met zekerheid bekend was, had hij het document in het Frans moeten toegestuurd worden in een envelop met Franstalige vermeldingen.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd aangehouden.

De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren.

Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en van 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het Arbitragehof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

Bijgevolg is de klacht niet gegrond.
(Advies 43.143 van 25 november 2011)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Vlaams Gewest:**
vraag om verduidelijking over wie belast is met de vertaling van de administratieve beslissing die de vergunningen aflevert met het oog op de betekening van deze beslissing aan de inwoners van Linkebeek.

In haar advies 41.039 van 29 november 2009 oordeelde de VCT dat de klager, een Franstalige inwoner van Linkebeek, in het Frans had moeten kunnen kennisnemen van de beslissing van het Vlaams Gewest inzake de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning van de NMBS i.v.m. het GEN-project op de lijn Brussel-Charleroi.

In verband met deze vraag om verduidelijking is er in de schoot van de VCT geen enkele meerderheid tot stand gekomen.

Met toepassing van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de meningen van de afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling is van oordeel dat, in dit dossier, de problematiek betreffende de last tot vertaling van de beslissing van de vergunningverlenende administratieve overheid, met het oog op de kennisgeving van die vergunningen aan de inwoners van Linkebeek, niet losgekoppeld kan worden van een onderzoek van de hogerop liggende algemene problematiek.

Terzake wekt het voornoemde gevolg aan advies 41.039 het vermoeden van een restrictieve interpretatie van artikel 24 van de SWT, die geen recht doet aan de complexiteit van het dossier.

Steunend op advies 39.232 van 20 februari 2009 evenals op advies 28.110 van 30 mei 1996, spreekt de Franse afdeling zich als volgt uit:

1. betreffende de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in verband met het GEN-project op de lijn 124 Brussel-Charleroi, het Milieueffectenrapport (MER) en alle teksten die onontbeerlijk zijn om, enerzijds, het opzet te begrijpen en, anderzijds, volwaardig te kunnen deelnemen aan de inspraakprocedure, komt het het Vlaams Gewest toe, conform artikel 36, §2, lid 1, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, dat verwijst naar artikel 24 van de SWT, in het Frans substantiële samenvattingen ter beschikking te stellen van de inwoners van Linkebeek;
2. met betrekking tot de bindteksten die de milieuproblematiek algemeen bespreken en onder verwijzing naar hetgeen Infrabel heeft toegegeven in het antwoord verstrekt op de vraag om inlichtingen van de VCT (advies 39.232 van 20 februari 2009), komt het voornoemde naamloze vennootschap naar privaat recht toe een samenvatting van die teksten in het Frans ter beschikking te stellen van de inwoners van de gemeente Linkebeek; dit, met toepassing van artikel 40, lid 1, van de SWT;
3. met betrekking tot de inlichtingen of uitleg over het plan van het GEN-project, dient de gemeente Linkebeek ervoor te waken dat de inwoners van die gemeente ze ter beschikking kunnen krijgen in hun taal; dit, met toepassing van artikel 25 van de SWT;
4. op het stuk van de kennisgeving aan de inwoners van de gemeente en aan de belanghebbenden, van de beslissing die werd genomen door de vergunningverlenende administratieve overheid, staat de burgemeester van Linkebeek in voor de aanplakking ervan in beide talen; dit, conform artikel 24 van de SWT.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling stelt vast dat uit de inlichtingen en uit de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening enerzijds blijkt dat:

1. het College van Burgemeester en Schepenen het proces-verbaal van het openbaar onderzoek, de gebundelde bezwaren en opmerkingen en zijn eigen advies bezorgt aan de vergunningverlenende overheid, i.c. het Vlaams Gewest; indieners van een bezwaarschrift richten zich derhalve niet tot het Vlaams Gewest rechtstreeks maar tot het college van burgemeester en schepenen van, in dit geval, Linkebeek;
2. het Vlaams Gewest een afschrift van haar beslissing bezorgt aan het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeente, in casu Linkebeek. Zowel de gemeente Linkebeek als het Vlaams Gewest gebruiken daarbij de bestuurstaal, het Nederlands.

Anderzijds blijkt ook uit de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening, dat de decreetgever er de burgemeester van de betrokken gemeente mee belast heeft de beslissing van de vergunningverlenende overheid ter kennis te brengen via aanplakking. Artikel 4.7.26, §4, 6e bepaalt "op bevel van de bevoegde burgemeester wordt de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing (...) aangeplakt". Daarenboven is het de burgemeester of zijn gemachtigde die de aanplakking attesteert en op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende een gewaarmerkt afschrift van het attest bezorgt (artikel 4.7.26, §4, 7e).

Uit hetgeen voorafgaat kan enkel worden geconcludeerd dat de Vlaamse decreetgever in het bijzonder aan de Burgemeester van de betrokken gemeente, heeft opgedragen in te staan voor de kennisgeving aan de beslissing van de vergunningverlenende overheid, aan de inwoners van zijn gemeenten en belanghebbenden. De aanplakking van de beslissing van het Vlaams Gewest, is een bericht of mededeling aan het publiek.

In een randgemeente als Linkebeek worden conform artikel 24 van de SWT de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

Conform artikel 25 van de SWT, gebruiken de randgemeenten, zoals Linkebeek, in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Bij toepassing van artikel 29, SWT, dient de gemeente Linkebeek haar diensten derwijze te organiseren dat, zonder moeite, kan worden voldaan aan artikelen 23 tot 28.

De SWT voorzien niet in uitzonderingen op deze bepalingen.

De Nederlandse afdeling concludeert derhalve dat het de taak is van de burgemeester van de gemeente Linkebeek de SWT na te leven en zich, conform artikel 29 van de SWT, derwijze te organiseren dat zonder enige moeite kan worden voldaan aan de bepalingen van de SWT.

Daarom is de Nederlandse afdeling van mening dat het in casu de gemeente Linkebeek is die moet instaan voor de vertaling van de beslissing van het Vlaams Gewest, en dat het derhalve de burgemeester van Linkebeek toekomt ervoor te waken dat de inwoners van zijn gemeente er in hun taal, het Nederlands of het Frans, kennis kunnen nemen van de beslissing van het Vlaams Gewest.

(Advies 41.039 [gevolg] van 14 januari 2011)

– **Bestuur van Wegen en Verkeer – Afdeling Vlaams Brabant:**
plaatsen van eentalig Nederlandse verkeersborden te Kraainem.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen in de zin van de SWT.

Naar luid van artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is op de diensten waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit eenzelfde taalgebied omvat, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.

Overeenkomstig artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in casu te Kraainem, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun tegenstem als volgt.

De gemeente Kraainem behoort tot het eentalig Nederlandse taalgebied.

Dat houdt in dat die gemeente, wanneer zij als zodanig optreedt, principieel alleen het Nederlands mag gebruiken, net als de andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

De wettelijke uitzonderingen op deze eentaligheid moeten beperkend worden geïnterpreteerd, aangezien eentaligheid de regel is. De gevallen waarin de gemeente Kraainem ook het Frans mag en moet gebruiken, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente, en van de gemeente alleen. Daaruit volgt dat wanneer de gemeente Kraainem berichten en mededelingen opstelt die bestemd zijn voor een ruimer publiek, die enkel in het Nederlands mogen worden gesteld.

(Advies [><2N] 41.157 van 28 januari 2011)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
viertalige (F-N-E-D) informatiezuilen aan de bushaltes in de gemeente Vilvoorde.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. adviezen 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, uitsluitend in de taal van het gebied.

De gemeente Vilvoorde behoort tot het homogeen Nederlandse taalgebied. Bijgevolg dient de informatie aan de bushaltes er uitsluitend in het Nederlands te worden aangebracht.

De klacht is gegrond

(Advies 42.126 van 18 maart 2011)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
bij het afroepen van bestemmingen in drie talen (N-F-E) worden, in de Engelstalige versie, de Franse benamingen van de metrostations gebruikt.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 33 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Conform dat artikel, dat m.b.t. de mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 18 van de SWT, moeten de berichten en mededelingen die de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest richten aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels worden toegevoegd aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (cf. adviezen 30.187 van 22 oktober 1998, 33.373/374/375 van 24 januari 2002, 41.076 van 18 september 2009 en 41.133 van 20 november 2009).

Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in hun berichten en mededelingen die gesteld zijn in andere talen dan het Nederlands of het Frans, hun namen en adressen in beide talen (Nederlands en Frans) vermelden, om duidelijk te maken dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is (cf. adviezen 28.040/G van 4 juli 1996, 34.094 van 26 september 2002, 34.134 van 19 september 2002 en 38.128 van 6 februari 2009).

Bijgevolg moeten in de Engelstalige aankondigingen van de bestemmingen in de metro, de namen van de metrostations zowel in het Nederlands als in het Frans worden afgeroepen.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.152 van 8 april 2011)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
viertalige (F-N-E-D) aankondigingen aan de bushaltes in de stad Vilvoorde.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. adviezen 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

De MIVB dient, wanneer zij buiten haar ambtsgebied optreedt, het taalgebruik van dat gebied te respecteren.

De stad Vilvoorde behoort tot het homogeen Nederlandse taalgebied en bijgevolg moeten de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend gesteld zijn in het Nederlands (artikel 11 van de SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 43.003 van 29 april 2011)

- **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
op de autoweg E40, zou een lichtgevend informatiebord een file enkel in het Nederlands hebben aangekondigd.

Conform artikel 32, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 40 van de SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is gegrond voor zover het bewuste bord zich in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevond en de informatie enkel in het Nederlands verstrekte.

(Advies 43.011 van 16 septembre 2011)

- **Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
eentalig Nederlandse affiches afkomstig van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest aangebracht op palen van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe.

Overeenkomstig artikel 32, §1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 40 van de SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans.

Aangezien de aangeplakte berichten niet tweetalig N/F, is de klacht gegrond.

(Advies 43.037 van 23 september 2011)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
een personeelslid weigerde een Nederlandstalig exemplaar van de folder *La STIB, Pratiquement* te geven.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Dat artikel 32 bepaalt dat hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, uitgezonderd de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, op deze diensten van toepassing zijn.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan dezelfde taalregeling die terzake aan genoemde diensten bij de SWT wordt opgelegd. De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten worden in het Nederlands en in het Frans gesteld (zie artikel 40 van de SWT).

De bedoelde folder is een bericht en mededeling aan het publiek en dient zowel in het Nederlands als in het Frans ter beschikking van de klanten te worden gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 43.051 van 30 september 2011)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
het plan van de lijnen 65 en 66 bevat vermeldingen die weliswaar tweetalig zijn maar waarbij systematisch voorrang wordt verleend aan de Nederlandstalige versie.

Een autobuslijn van de MIVB is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkkring niet het hele grondgebied van het gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat onder meer verwijst naar de artikelen 35, b, en 18 van de SWT, moet een dergelijke dienst zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans stellen.

Die verplichte tweetaligheid is dus van toepassing op de namen en benamingen van haltes die voorkomen op de plannen van de autobuslijnen van de MIVB.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de bewoordingen "in het Nederlands en in het Frans" in die zin worden begrepen dat alle teksten integraal en op strikte voet van gelijkheid moeten worden vermeld. Dit laatste betekent dat de lettertekens dezelfde moeten zijn en dat de presentatie identiek is.

De plaats, links of rechts, boven of onder, levert in casu geen voorrangcriterium op. Bovendien is de plaats die op de bedoelde autobuslijnen wordt toegekend aan de Frans- en Nederlandstalige benamingen, niet systematisch dezelfde.

De klacht is niet gegrond.

(Advies [$><1F$] 43.060 van 16 september 2011)

– **Waalse Vervoermaatschappij TEC:**
eentalig Franse informatie op de haltepaal "Sanatorium" op de Waversesteenweg te Overijse.

De Waalse Vervoermaatschappij TEC *Brabant Wallon* is een gedecentraliseerde dienst van de Waalse Regering waarvan de werkkring niet het hele ambtsgebied van het gewest bestrijkt, als bedoeld door artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. adviezen 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van het gebied.

Aangezien de gemeente Overijse tot het homogeen Nederlandse taalgebied behoort, dient de algemene informatie aan de autobushalte Sanatorium uitsluitend in het Nederlands te worden aangebracht.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.075 van 1 juli 2011)

– **TEC – Waals-Brabant:**
de algemene informatie op de haltepalen K&G en Lotharingenkruis langs de Koninginnelaan te Overijse is eentalig Frans.

De Waalse Vervoermaatschappij TEC Waals-Brabant is een gedecentraliseerde dienst van de Waalse Regering waarvan de werkkring niet het hele ambtsgebied van het gewest bestrijkt, als bedoeld door artikel 37 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. adviezen 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Aangezien de gemeente Overijse tot het homogeen Nederlandse taalgebied behoort, dient de algemene informatie aan de autobushaltes "K&G" en "Lotharingenkruis" uitsluitend in het Nederlands te worden aangebracht.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.115 van 9 september 2011)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

- **Arrondissement Brussel-Hoofdstad – Diensten van de Gouverneur: brief aangaande de onderbrenging van daklozen, gestuurd aan het gemeentebestuur van Sint-Lambrechts-Woluwe en waarvan de bijlagen de Brusselse centra algemeen welzijnswerk enkel in het Nederlands vermelden.**

De klacht gaat over het feit dat de twee in de bijlagen vermelde centra algemeen welzijnswerk die te Brussel zijn gevestigd (CAW Archipel en CAW Mozaïek), niet in het Frans zijn vertaald. Beide centra zijn private autonome instellingen die subsidies ontvangen van, onder meer, de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Provincie Vlaams-Brabant.

De VCT bevestigt haar vaste rechtspraak in de zin dat de loutere erkenning en subsidiëring door de overheid geen doorslaggevend criterium is om diensten onder toepassing van de SWT te laten vallen. De CAW's vallen derhalve niet onder de toepassing van de SWT.

De klacht is niet gegrond.

(Advies 42.167 van 11 februari 2011)

- **Provincie Limburg: sturen van een in het Nederlands gesteld document aan een Franstalige inwoner van Voeren.**

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 23 december 2004 en 19 juni 2008 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatste niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

De Franse afdeling constateert anderdeels dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard.

De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie, in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

Wat het gebruik van de SWT betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten) tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

Bijgevolg wenst de Franse afdeling geen wijziging te brengen in de rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals die nu al dertig jaar in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT wordt aangehouden.

Zij herinnert er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager verstuurd brieven was de taalaanhorigheid van de klager de dienst "Algemene Provinciebelasting" van de provincie Limburg met zekerheid bekend.

Dat betekent dat het document hem in het Frans, en in een Franstalige omslag, toegestuurd had moeten worden.

De klacht is gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de

voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is ongegrond.

(Advies 43.002 van 28 januari 2011)

- **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:**
in de wijk "Goede Lucht" te Anderlecht, richting Schepdaal, weigerde de bestuurder van bus 118 Frans te spreken met een Franstalige particulier.

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkring gemeenten met en zonder speciale taalregeling bestrijkt, wordt beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, Buslijn 118 doet eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied aan, alsook gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het gaat derhalve om een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, b, van de SWT, die onder hetzelfde taalstelsel valt als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.009 van 16 september 2011)

- **Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen:**
sturen, aan een Franstalige inwoner van de gemeente Wemmel, van een Franstalige betekening, evenwel vergezeld van een volledig in het Nederlands gestelde bijlage.

Het RSVZ-kantoor waarvan de betekening uitgaat en dat in Leuven is gevestigd, is een gewestelijke dienst als bedoeld bij artikel 34, §1, a, van de SWT, die in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (Wemmel).

Alle vermeldingen die voorkomen op een brief (briefhoofden, kenmerken, etc.) en op de envelop en bijlagen ervan, maken integrerend deel uit van de brief en moeten in dezelfde taal zijn gesteld.

In casu was de betekening in het Frans gesteld en had het document dat als bijlage werd verstuurd (modaliteiten voor het indienen van een verzoekschrift) eveneens in het Frans moeten gesteld zijn.

De dienst heeft de klager een nieuwe betekening met een Franstalige bijlage gestuurd op 5 mei 2011, d.i. vóór de indiening van de klacht bij de VCT op 26 mei 2011.

De klacht is gegrond, maar achterhaald.

(Advies 43.093 van 9 september 2011)

- **Vivaqua:**
weigering om bij een telefonisch contact een Franstalige uit Wezembeek-Oppem in het Frans aan te spreken.

Een telefonisch contact is een betrekking met een particulier.

De maatschappij Vivaqua is een gewestelijke dienst die onderworpen is aan artikel 35, §1, b, van de SWT, waarvan de werkring gemeenten van Brussel-Hoofdstad bestrijkt en, tegelijkertijd, gemeenten van het Nederlandse of het Franse taalgebied of van beide.

Dergelijke dienst is onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Volgens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Bijgevolg had de maatschappij Vivaqua in het Frans aan de klager dienen te antwoorden.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.164 van 9 december 2011)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Eandis CVBA:**
verspreiding, in de gemeente Kraainem, van een eentalig Nederlands tijdschrift.

De CVBA Eandis is onderworpen aan de toepassing van de SWT conform artikel 1^r, §1^r, 2°, van die wetten.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Nederlandse afdeling.

De huis-aan-huisverspreiding van het Eandismagazine in de gemeenten die tot het toepassingsgebied van Eandis behoren, betreft een bericht en mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

De zetel van de cvba Eandis bevindt zich te 9000 Melle en haar werkring bestrijkt zowel gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling als randgemeenten zoals bedoeld in artikel 7 van de SWT.

Zij is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, §1, a, van de SWT.

Voor de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks richt aan het publiek, gebruikt deze dienst de taal of talen van de gemeente van zijn zetel, in casu het Nederlands, op grond van de bepalingen van artikel 34, §1, lid 3, van de SWT.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat alle berichten en mededelingen die een dergelijke dienst rechtstreeks richt aan het publiek, uitsluitend in het Nederlands zouden worden gesteld, zelfs voor het publiek uit gemeenten met een speciale regeling.

Daarom heeft de VCT in haar vaste rechtspraak geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet tot gevolg zou hebben dat de tweetaligheid van de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn

begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt, en dat zulke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die:

- enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen;
- anderzijds, faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Uit de vaste rechtspraak van de VCT (adviezen 1.868 van 5 oktober 1967, 3.261 van 18 november 1971, 17.003 van 20 juni 1985, 19.193 van 22 november 1990, 19.203 van 16 januari 1986, 22.125 van 28 maart 1991, 23.142 van 22 januari 1992, 24.134 van 3 maart 1993, 25.109 en 25.111 van 10 maart 1994, 26.053 van 9 februari 1995, 29.043/C van 09 december 1999 en 37.108 van 22 december 2005), blijkt dat een dienst bedoeld door artikel 34, §1, a, van de SWT, voor de berichten en mededelingen aan het publiek het Frans en het Nederlands gebruikt:

- wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling;
- voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

In het huidige geval is de publicatie die door de cvba Eandis verspreid werd:

- bestemd voor het publiek in het algemeen en niet rechtstreeks voor het publiek van de faciliteitengemeenten;
- louter informatief en vrijblijvend.

Bijgevolg is Eandis niet verplicht om haar magazine in een andere taal dan het Nederlands te publiceren. De klacht is ongegrond.

Mening van de Franse afdeling

Eandis is een gewestelijke dienst waarvan de werkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt als de gemeenten in de zin van artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (artikel 34, §1, a, van die wetten).

Conform de rechtspraak van de VCT (adviezen 29.166 van 6 november 1997 en 29.043/C van 9 december 1999), gebruikt een Nederlandstalige gewestelijke dienst het Nederlands en het Frans wanneer hij zich rechtstreeks en in het bijzonder richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling, waarbij hij de taalregeling volgt die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Bijgevolg dient de CVBA Eandis, naar de geest van de wetgever die niet de bedoeling had de taalfaciliteiten af te schaffen waarin voor de berichten en mededelingen aan het publiek wettelijk is voorzien, met betrekking tot een publicatie die onder meer bestemd is voor de faciliteitengemeenten, op zijn minst een deel van haar magazine (bijvoorbeeld de algemene inlichtingen) in het Frans te verspreiden.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.057 van 14 oktober 2011)

IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD

***GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN**

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **FOD Financiën – BTW-dienst van Sint-Lambrechts-Woluwe / Sint-Pieters-Woluwe:**
eentalig Nederlands antwoordapparaat van een personeelslid.

De berichten op een antwoordapparaat zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

De bewuste BTW-dienst is een gewestelijke dienst als bedoeld in artikel 35, §1, a), van de SWT. Hij is onderworpen aan hetzelfde stelsel als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en die, conform de bepalingen van artikel 18 van de SWT, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans stellen.

De gegevens van het personeelslid dat door de klacht werd bedoeld, kwamen in casu voor op een dossier dat in het Frans werd behandeld en stelden de belastingplichtige – een Franstalige – in staat rechtstreeks in contact te treden met het personeelslid. Het bericht dat via het antwoordapparaat van dit personeelslid werd verspreid, had derhalve in het Nederlands en in het Frans gesteld moeten zijn (cf. advies 42.014 van 21 mei 2010).

De klacht is gegrond.

(Advies 42.113 van 18 maart 2011)

– **FOD Financiën – Administratie der Directe Belastingen, Ontvangkantoor Jette:**
sturen van een in het Frans gesteld aanslagbiljet aan een Nederlandstalig particulier.

Het betreffende kantoor is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, §1, a), van de SWT, die onder hetzelfde stelsel valt als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De VCT herinnert aan de bepalingen van artikel 58 van de SWT die als volgt luiden:

"Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten.

[...] de nietigheid van die handelingen en verordeningen [wordt] vastgesteld op verzoek van iedere belanghebbende, hetzij, door de overheid van wie de handelingen en verordeningen uitgaan, hetzij naar gelang van het geval en de rangorde van hun respectieve bevoegdheden, door de toezichthoudende overheid, de hoven en rechtbanken of de Raad van State.

Wanneer aldus wordt vastgesteld dat handelingen of reglementen nietig zijn wegens hun vorm, worden zij door de overheden, waarvan zij uitgaan, vervangen door bescheiden die naar de vorm regelmatig zijn: die vervanging heeft uitwerking op de datum van het vervangen bescheid [...]."

De klacht is gegrond.

(Advies 43.006 van 10 juni 2011)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
een bediende van het station Schaarbeek reikte een bijna volledig in het Nederlands gestelde verminderskaart "Grote Gezinnen" uit aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Het uitreiken van de bewuste verminderskaart is een betrekking met een particulier.

Het station Schaarbeek is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Naar luid van artikel 19 van die wetten, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De kaart had in het Frans moeten gesteld zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.008 van 23 september 2011)

- **Centraal postkantoor van Sint-Pieters-Woluwe:**
afleveren van postzegels in een eentalig Nederlands voorgedrukte envelop aan een Franstalige klant.

Het afleveren van de envelop is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad (in casu het postkantoor) in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de klaagster zich in het Frans aanmeldde aan het loket, was haar taalaanhoorigheid bekend; de envelop die haar werd afgeleverd had dan ook in het Frans gesteld moeten zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.073 van 20 mei 2011)

- **FOD Financiën – Controle der Belastingen Sint-Pieters-Woluwe 2:**
Franstalig document gestuurd aan een Nederlandstalige particulier.

De Controle der belastingen Sint-Pieters-Woluwe 2 dient in navolging van artikel 19 van de SWT voor zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De taalaanhoorigheid van de klager was bekend. De Controle der belastingen Sint-Pieters-Woluwe 2 diende hem een Nederlandstalig document toe te sturen.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.134 van 30 september 2011)

- **Politiezone van Brussel-West:**
sturen van een eentalig Nederlands bericht aan een Franstalige inwoner van Brussel terwijl hij zich in het Frans tot de politiecommissaris had gericht.

Een mail is een betrekking met een particulier.

De politiezone Brussel-West is een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 35, §1, a, van de SWT.

Zij valt onder hetzelfde taalstelsel als de plaatselijke diensten die zijn gevestigd in Brussel-Hoofdstad en in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands is of het Frans.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.162 van 9 december 2011)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Nationale maatschappij der Belgische Spoorwegen – station van Boondaal:**
de trein van 7u47 met bestemming Mechelen werd enkel in het Nederlands aangekondigd.

Het station Boondaal is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans.

De informatie had dan ook zowel in het Nederlands als in het Frans aangekondigd moeten worden. De klacht is gegrond.

(Advies 42.181 van 16 september 2011)

- **Belastingkantoor Schaarbeek I:**
eentalig Nederlands bericht op het antwoordapparaat van het belastingkantoor, nummer 02/577.15.30.

Een bericht op een automatisch antwoordapparaat is een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

De betreffende dienst is een plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad is gevestigd. Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

In haar advies 42.014 van 21 mei 2010 betreffende een gelijkaardig probleem, sprak de VCT zich als volgt uit:

"Indien het betreffende telefoonnummer toebehoort aan een personeelslid dat geen omgang heeft met het publiek mag de onthaalboodschap op het antwoordapparaat enkel in de taal van het personeelslid te horen zijn. In dat geval is de klacht ontvankelijk doch ongegrond.

Wanneer het telefoonnummer echter toebehoort aan een personeelslid dat wel omgang heeft met het publiek en dat eveneens dossiers van Franstalige belastingplichtigen behandelt, dient de onthaalboodschap van het antwoordapparaat in beide talen gesteld te zijn. In dat geval is de klacht ontvankelijk en gegrond."

De VCT bevestigt dit advies en is van oordeel dat de klacht gegrond is in de mate dat de naam en het telefoonnummer van de ambtenaar in de briefwisseling vermeld worden.

(Advies 43.021 van 8 april 2011)

***GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN** **OCMW – BRUSSELSE AGGLOMERATIE**

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Gemeente Anderlecht:**
aanstellingen in hogere functies en niet vacant verklaren/niet invullen van openstaande kaderfuncties (gelijk aan of hoger dan afdelingschef) in strijd met de SWT.

Voorname handelwijzen zijn strijdig met de plicht om opengevallen kaderfuncties statutair in te vullen en met de SWT. Zulks, omdat artikel 21, §7, van de SWT, betreffende de taalpariteit voor betrekkingen gelijk aan of hoger dan die van afdelingschef, door de instandhouding van aanstellingen in hogere functies, wordt omzeild en de rechten tot bevordering en benoeming van alle ambtenaren (N en F) worden geschaad.

De VCT is, enerzijds, niet bevoegd om zich uit te spreken over de wijze waarop een gemeente haar personeelsbeleid (invullen van de personeelsformatie, vacant verklaren van betrekkingen, functieomschrijvingen) voert.

Anderzijds dient onder benoeming of aanstelling te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. o.m. de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992; 25.080 van 15 september 1993 en 43.033 van 29 april 2011). Ook bij de tijdelijke aanstelling in hogere functies dient rekening te worden gehouden met de bepalingen van de SWT.

Voor zover de geldende regeling van hogere functies in Anderlecht niet in overeenstemming is met de bepalingen van de SWT, inzonderheid artikel 21, §7, is de klacht gegrond.

(Advies [<>2F] 43.032 van 9 september 2011)

- **Gemeente Anderlecht (parkeercel):**
personeelslid weigerde Nederlands te spreken; sturen van Franstalige aanmaning tot betaling.

Onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. o.m. de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992; 25.080 van 15 september 1993 en 43.033 van 29 april 2011).

Wat de taalkennis van het personeel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad betreft, geldt artikel 21, §5, van de SWT, dat bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Het personeelslid waarmee de klager in contact kwam, is niet geslaagd voor het vereiste taalexamen. De klacht is op dit punt gegrond.

Een aanmaning tot betaling is een betrekking met een particulier. In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De klager had een Nederlandstalige aanmaning tot betaling moeten ontvangen.

Ook op dit punt is de klacht gegrond.

(Advies [\langle >2F] 43.079 van 25 november 2011)

- **Gemeente Anderlecht (parkeercel):**
eentaligheid personeel.

Onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. o.m. de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992; 25.080 van 15 september 1993 en 43.033 van 29 april 2011).

Wat de taalkennis van het personeel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad betreft, geldt artikel 21, §5, van de SWT, dat bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

De stewards van de parkeercel van Anderlecht werden niet aangeworven in overeenstemming met artikel 21, §5, van de SWT. De klacht is gegrond.

(Advies [\langle >3F] 43.080 van 9 september 2011)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Gemeente Sint-Pieters-Woluwe:**
de notulen van de overleg- en onderhandelingscomités en van het comité preventie en bescherming op het werk worden door het gemeentebestuur niet meer vertaald.

De bewuste comités zijn samengesteld uit de afvaardiging van de overheid (burgemeester – voorzitter OCMW – 5 leden gekozen uit de personen wier hoedanigheid hen in staat stelt de betrokken openbare overheden te binden) en de afvaardiging van iedere representatieve vakorganisatie (artikelen 4 en 27 van het huishoudelijk reglement van de CPBW).

De notulen van de comités zijn niet enkel bestemd voor de deelnemers aan die vergaderingen; ook elke vakorganisatie moet er binnen veertien dagen een afschrift van krijgen, zoals voorgeschreven door de artikelen 23 en 31 van het huishoudelijk reglement.

De Algemene Centrale der Openbare Diensten en de *Centrale générale des Services publics*, beide representatieve vakorganisaties, zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest verenigd onder één enkele, tweetalige koepel: de "Brusselse Intergewestelijke".

Conform artikel 19, lid 1, van de SWT, zou het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Woluwe, in casu, aan de plaatselijke afdeling van de ACOD-CGSP, notulen van de vergaderingen moeten sturen die in het Frans en in het Nederlands zijn gesteld.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.161 van 18 maart 2011)

– **Gemeente Anderlecht (parkeercel):**
personeelslid weigerde Nederlands te spreken; sturen van Franstalige aanmaning tot betaling.

Onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies (cf. o.m. de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992; 25.080 van 15 september 1993 en 43.033 van 29 april 2011).

Wat de taalkennis van het personeel van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad betreft, geldt artikel 21, §5, van de SWT, dat bepaalt dat niemand benoemd of bevorderd kan worden tot een ambt of betrekking, waarvan de titularis omgang heeft met het publiek, indien hij er niet mondeling van laat blijken door een aanvullend examengedeelte of door een bijzonder examen, dat hij een aan de aard van de waar te nemen functie aangepaste voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal.

Het personeelslid waarmee de klager in contact kwam, is niet geslaagd voor het vereiste taalexamen. De klacht is op dit punt gegrond.

Een aanmaning tot betaling is een betrekking met een particulier. In navolging van artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klager had een Nederlandstalige aanmaning tot betaling moeten ontvangen.

Ook op dit punt is de klacht gegrond.

(Advies [<>2F] 43.079 van 25 november 2011)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Gemeente Elsene:**
de instructies op sommige parkeermeters zijn eentalig Nederlands.

De inlichtingen of instructies in kwestie zijn berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Op de parkeermeters die geplaatst zijn in de gemeente Elsene, een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dienen deze instructies en informatie, conform artikel 18, lid 1, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn.

Uit het antwoord blijkt dat alle parkeermeters die zich in de gemeente Elsene bevinden wel degelijk tweetalig Nederlands-Frans zijn. De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 43.010 van 25 maart 2011)

- **Gemeente Anderlecht – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**
eentalig Franse vermeldingen in de nieuwe kantoren.

Aanwijzingsborden die worden aangebracht in de publieke zaal van het OCMW van Anderlecht zijn, in de zin van de SWT, berichten en mededelingen die aan het publiek worden gericht door een plaatselijke dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 18 van de SWT stelt een dergelijke dienst de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans.

Aangezien de aangeklaagde borden uitsluitend in het Frans zijn gesteld, is de klacht gegrond.

(Advies 43.016 van 8 april 2011)

- **Brusselse huisvestingsmaatschappij "De Molenbeekse Huisvesting" te Sint-Jans-Molenbeek:**
zowel in de Witte Gids als in de Gouden Gids enkel het Frans vermeld.

De Brusselse huisvestingsmaatschappijen, erkend door de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad (cf. adviezen 25.140 van 15 december 1994, 28.011 van 29 februari 1996 en 29.270V van 28 januari 1999).

Met toepassing van artikel 1, §1, 2°, en §2, lid 2, van de SWT, zijn die wetten op die maatschappijen toepasselijk, behalve voor wat betreft de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 21.176 van 7 juli 1990).

Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

Openbare diensten moeten erover waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs wanneer die kosteloos wordt aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de SWT (adviezen 32.404 van 12 oktober en 32.461, 32.475 en 32.522 van 14 december 2000).

De Brusselse huisvestingsmaatschappij "De Molenbeekse Huisvesting" moet zowel onder haar Nederlandstalige benaming als onder haar Franstalige benaming in de telefoongidsen vermeld worden. Het adres van de maatschappij moet eveneens zowel in het Nederlands als in het Frans gesteld zijn. Om beide taalgroepen in staat te stellen de instelling alfabetisch terug te vinden, dient de vermelding bovendien afzonderlijk te gebeuren.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.157 van 9 december 2011)

V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Gemeente Voeren – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Voeren:**
sturen van verschillende in het Nederlands gestelde documenten aan een Franstalige inwoner.

Het gaat om een factuur voor geleverde diensten. Er bestaat dus een overeenkomst tussen het OCMW en de particulier.

Naar luid van artikel 12 van de SWT wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Het document had de particulier dus moeten toegestuurd worden in de taal die hij gebruikte in de overeenkomst.

De klacht is gegrond (cf. advies 39.054 van 10 maart 2009 betreffende een gelijkaardige klacht).

(Advies [<>2N] 42.131 van 8 april 2011)

- **bpost:**
een Franstalige uit Sint-Genesius-Rode kreeg door bpost een eentalig Nederlands bezoekbericht afgeleverd dat gehecht was aan het dagblad *Le Soir* waarop hij is geabonneerd.

Aangezien de klacht door geen enkel doorslaggevend element is gestaafd, kan de VCT zich niet uitspreken over de gegrondheid ervan.

(Advies 43.052 van 16 december 2011)

- **Gemeente Voeren:**
sturen van een in het Nederlands gesteld document aan een Franstalig inwoner van Voeren.

In de schoot van de VCT werd geen meerderheid bereikt aangaande de klacht.

Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Franse afdeling

De Franse afdeling constateert dat de Vlaamse kamer van de Raad van State op 22 december 2004 verscheidene arresten heeft uitgebracht over de geschillen rond de circulaire Peeters.

Deze arresten komen tot een verwerping van de vraag van de verzoekers, op grond van het feit dat deze laatste niet kunnen laten blijken van een rechtens gevorderd gewettigd belang en dat hun verzoekschriften derhalve onontvankelijk zijn.

Wat de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken betreft, laat de Franse afdeling voorts opmerken dat de VCT, krachtens de bijzondere wet van 16 juli 1993 (artikel 61, §7, van die wetten), tot taak heeft te waken over de naleving van de taalrechten van de minderheden als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van diezelfde wetten.

De Franse afdeling wenst haar afzonderlijk advies te motiveren om de volgende juridische redenen.

1. De Franse afdeling constateert dat er verscheidene vonnissen werden geveld door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel, Beslagkamer (het ene op 16 januari 2003 en het andere op 15 november 2004) die, op geargumenteerde wijze, de circulaire van de heer Vanden Brande (gericht aan de diensten van de Vlaamse regering) onwettig heeft verklaard. De Franse afdeling neemt derhalve akte van de uiteenlopende rechtspraak in verband met de omzendbrieven van de Vlaamse regering.

Inzake administratieve geschillen wenst de Franse afdeling zowel te verwijzen naar de rechtsleer als naar de rechtspraak betreffende de verwerpingsarresten van de Raad van State.

Zowel de Franstalige rechtsleer (M. Leroy, *Contentieux administratif*, Brussel, Bruylant, p. 621) als de Nederlandstalige (Mast, Alen, Dujardin, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 1989, p. 621) zijn van oordeel dat het gezag van verwerpingsarresten betrekkelijk is, en dat de verwerping van een verzoekschrift door de Raad van State geenszins afbreuk doet aan het vermogen van de hoven en rechtbanken om een administratieve handeling onwettig te verklaren.

Wat de rechtspraak van de hoven en rechtbanken betreft, heeft het Hof van Cassatie in een arrest van 9 januari 1997 geoordeeld dat een arrest waarbij de Raad van State een verzoekschrift tot nietigverklaring van een reglementaire handeling verwerpt, niet bindend is voor de hoven en rechtbanken en geenszins belet dat de geldigheid van de handeling wordt aangevochten voor een burgerlijke rechtbank.

Ten aanzien van die rechtsleer en rechtspraak, is de Franse afdeling van mening dat, enerzijds, het arrest van de Raad van State slechts een betrekkelijke juridische draagwijdte heeft en dat het, anderzijds, zoals overigens door de voornoemde vonnissen van de Brusselse Rechtbank van Eerste Aanleg al werd aangetoond, de hoven en rechtbanken van de rechterlijke macht toekomt zich over de wettigheid van de omzendbrieven van de Vlaamse regering uit te spreken.

In een recent arrest van 21 januari 2011, naar aanleiding van een geschil tussen een Franstalige belastingplichtige van Wezembeek-Oppem en de Vlaamse dienst Onroerende Voorheffing, bevestigde de 6^e kamer van het Hof van Beroep van Bergen de interpretatie van het taalfaciliteitenstelsel die in voornoemde vonnissen gehanteerd wordt.

Het Hof van Beroep stelt namelijk het volgende (vertaling): "*de passage van artikel 25, lid 1 (van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken), waar er sprake is van 'de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is', is perfect duidelijk en levert niet de minste interpretatiemoeilijkheid op*", en "*impliceert geenszins het indienen van een of ander verzoek of de uitdrukking van een of andere wens*".

Het Hof van Beroep preciseert anderdeels (vertaling) "*dat zulk criterium zeker niet inhoudt dat het verzoek herhaald dient te worden*".

Wat de ministeriële circulaires betreft die als doel hebben de interpretatie te preciseren die de Vlaamse regering geeft aan artikel 25 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is het Hof van Beroep van Bergen van oordeel dat (vertaling) "*de circulaires derhalve wetgevende commentaren zijn [...] zonder reglementaire waarde, en dat het (nvdr.: het Hof) dan ook door de ministeriële circulaires niet gebonden is.*"

Het Hof van Beroep wijst bovendien op het volgende (vertaling): "*De Vlaamse Gemeenschap, die uitgaat van een strikte interpretatie, breidt de wettekst uit door aan te sturen op de naleving van formaliteiten waarin de wet niet voorziet, namelijk het indienen van een verzoek, het herhalen van dit verzoek voor het ontvangen van elk administratief document, en, wanneer voldaan is aan de twee voornoemde voorwaarden, de Franse vertaling van het oorspronkelijk in het Nederlands gesteld document. [...] De Vlaamse Gemeenschap verwijst hier nodeloos naar de homogeniteit van de taalgebieden en naar het verbod te kiezen voor een subnationaliteit die zich uit in een permanente taalkeuze.*"

2. Overeenkomstig de rechtspraak van de verenigde afdelingen van de VCT, herinnert de Franse afdeling er in dit verband aan dat de diensten zich moeten inspannen om de taalaanhorigheid van particulieren die in gemeenten met een speciale taalregeling wonen te achterhalen (advies 27.115 van 21 september 1995) en dat een particulier die in een dergelijke gemeente is gehuisvest, bij een bepaalde dienst, niet telkens weer, voor elk document, moet vragen dat het desbetreffende document hem in zijn taal zou worden uitgereikt (advies 26.125/B van 22 september 1994).

Gelet op de eerder aan de klager gestuurde brieven was de taalaanhorigheid van de klager de gemeente Voeren met zekerheid bekend.

Dit betekent dat het document hem in het Frans en in een Franstalige omslag toegestuurd had moeten worden.

Gesterkt door het voornoemde recente arrest van het Hof van Beroep van Bergen wenst de Franse afdeling bijgevolg geen wijziging te brengen in haar rechtspraak betreffende het gebruik van de talen in de randgemeenten en in de gemeenten met een speciale regeling, zoals zij die in de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd aangehouden.

De klacht is dan ook gegrond.

Mening van de Nederlandse afdeling

De Nederlandse afdeling wenst te benadrukken dat de VCT in haar adviezen de uitspraken van de Raad van State terzake in de arresten van 23 december 2004 en 19 juni 2008 moet naleven en zich naar deze uitspraken moet conformeren: de strekking van de omzendbrieven van de Vlaamse regering vormt geen inbreuk op de SWT.

In deze arresten werd verwezen naar het arrest van het toenmalige Arbitragehof nr. 26/98 van 10 maart 1998 waarin het volgende werd gesteld: "Hoewel de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien die hen toestaat hun betrekkingen met de plaatselijke diensten in het Frans te voeren en die aan de diensten de verplichting opleggen om in bepaalde in die wetten nader omschreven omstandigheden het Frans te gebruiken, doet die regeling geen afbreuk aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied, waartoe die gemeenten behoren.

Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands".

De arresten van de Raad van State van 23 december 2004 en 19 juni 2008 stellen "dat hieruit blijkt dat, teneinde grondwetsconform te zijn, de interpretatie van de rechten van wie in de randgemeenten in het Frans wil worden bestuurd, moet stroken met de voorrangstatus van het Nederlands in die gemeenten; dat derhalve de hierboven geschetste, ruime interpretatie van die rechten, gehuldigd door de verzoekende partij en de tussenkomende partijen, die dergelijke randgemeenten zijn, daar niet mee strookt; dat die interpretatie en de blijkbaar daarop gestoelde aangehaalde bestuurspraktijk immers in wezen leiden tot een stelsel van tweetaligheid, waarbij de taalvoorkeur van personen zelfs in bestanden wordt vastgelegd; dat aldus de gevraagde nietigverklaring van een omzendbrief, in zoverre deze omzendbrief, zoals te dezen, een dergelijke onrechtmatige interpretatie wil tegengaan, de verzoekende partij geen zulk geoorloofd voordeel kan opleveren; dat zulk een voordeel immers steunt op een niet met de bestuurstaalwet verenigbare interpretatie terwijl, tegen de achtergrond van een noodzakelijk restrictieve interpretatie van het recht om het bestuur het Frans in plaats van het Nederlands te laten gebruiken in het betrokken ééntalig gebied, de interpretatie, zoals uitgedrukt in de omzendbrief, dat het verzoek om het Frans te gebruiken, uitdrukkelijk moet worden herhaald, wel degelijk verenigbaar is met de wettelijke notie "de wens van de belanghebbende" in de artikelen 26 en 28 van de bestuurstaalwet".

Conform deze uitspraken van het toenmalige Arbitragehof (Grondwettelijk Hof) en de Raad van State moet de VCT vertrekken van een correcte toepassing van de geëigende taalregeling in de rand- en taalgrensgemeenten omwille van het uitzonderingskarakter van de tegemoetkomingen op de principiële eentaligheid van het Nederlandse taalgebied, zoals gewaarborgd door artikel 4 van de Grondwet.

De klacht is derhalve ongegrond.

(Advies 43.099 en 43.100 van 22 juni 2011)

- **Gemeente Vloesberg:**
aan een Nederlandstalige particulier die zich in het Nederlands aanmeldde bij het Administratief centrum, zou zijn geantwoord dat enkel het Frans gebruikt werd en dat de tweetaligheid van de bedienden niet verplicht was.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wat de taalkennis van het personeel betreft dat in contact staat met het publiek, is het gemeentebestuur van Vloesberg onderworpen aan de bepalingen van artikel 15, §2, lid 2, van

de SWT, dat stelt dat "in de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, niemand een ambt [mag] bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval".

Het antwoord aan de VCT is bevestigend: de gemeentelijke onthaaldames slaagden voor een examen over de kennis van de tweede landstaal.

Bovendien moeten, voor de betrekkingen tussen particulieren en plaatselijke diensten die in gemeenten gevestigd zijn zoals bedoeld in artikel 8 van de SWT, onder "particulieren" begrepen worden: diegenen die zich in het ambtsgebied van de plaatselijke dienst gevestigd hebben.

De klager die in de gemeente Brakel woont, is er niet toe gerechtigd gebruik te maken van de faciliteiten die een inwoner van Vloesberg wel kan genieten. Anderdeels is het gemeentebestuur van Vloesberg niet verplicht om zich in het Nederlands tot de klager te richten.

Klacht ongegrond.

(Advies [<>2N] 43.119/A van 9 december 2011)

– **Gemeente Edingen:**

aan een Nederlandstalige particulier die zich in het Nederlands aanmeldde bij het Administratief centrum, zou zijn geantwoord dat enkel het Frans gebruikt werd en dat de tweetaligheid van de bedienden niet verplicht was.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wat de taalkennis van het personeel betreft dat in contact staat met het publiek, is het gemeentebestuur van Edingen onderworpen aan de bepalingen van artikel 15, §2, lid 2, van de SWT, dat stelt dat "in de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, niemand een ambt [mag] bekleden waarin hij omgang heeft met het publiek indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval".

Het antwoord aan de VCT is bevestigend: de gemeentelijke onthaaldames zijn perfect tweetalig en slaagden voor een examen over de kennis van de tweede landstaal.

Bovendien moeten, voor de betrekkingen tussen particulieren en plaatselijke diensten die in gemeenten gevestigd zijn zoals bedoeld in artikel 8 van de SWT, onder "particulieren" begrepen worden: diegenen die zich in het ambtsgebied van de plaatselijke dienst gevestigd hebben.

De klager die in de gemeente Brakel woont, is er niet toe gerechtigd gebruik te maken van de faciliteiten die een inwoner van Edingen wel kan genieten. Anderdeels is het gemeentebestuur van Edingen niet verplicht om zich in het Nederlands tot de klager te richten. Klacht ongegrond.

(Advies [<>2N] 43.119/B van 9 december 2011)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Gemeente Linkebeek – festival *Rock and Rholleken*:**

- 1. deels Engelstalige affiche met anderdeels voorrang van het Frans op het Nederlands;**
- 2. Franstalige versie van het hoofdmenu op de webstek integraal Frans tegenover Nederlandstalige versie grotendeels Engels;**
- 3. oproep tot partnerschap enkel in de Franstalige versie van de webstek.**

1. Het festival in kwestie is een organisatie van de gemeente. De affiche voor dit festival is een bericht of mededeling voor het publiek in de zin van de SWT. Zij dient in de randgemeenten (zoals Linkebeek) in het Nederlands en het Frans te worden gesteld (artikel 24 van de SWT) met voorrang voor de taal van het gebied (in casu het Nederlands), hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder. Dat de gemeente voor de organisatie van het festival (affiche, mededelingen, webstek) een beroep doet op vrijwilligers of private medewerkers, ontslaat haar niet van de naleving van de SWT (artikel 50).

De klacht is gegrond voor zover op de affiche de Franstalige vermeldingen de Nederlandstalige voorafgaan. Wat het gebruik van het Engels betreft, aanvaardt de VCT, gelet op de aard van het evenement, dat de gemeente-organisator zich bovendien en aanvullend in een andere taal (het Engels) tot het jeugdige publiek richt.

De benaming van het festival (*Rock and Rholleken-happy music festival*) verwijst tegelijk naar een universeel verspreide muzikale vorm en naar de benaming van de gemeentelijke ontmoetingsplaats Hoeve Holleken. De vermelding van deze benaming op de affiche, alsmede die van de deelnemende groepen, kan niet als strijdig met de SWT worden beschouwd. Andere Engelstalige vermeldingen (*18 & 19 March 2011; Pass 1 day – Pass 2 days*) kunnen echter alleen worden aangebracht ter vertaling of aanvulling van voorafgaande, overeenstemmende Nederlandstalige en Franstalige vermeldingen. Aangezien deze laatste niet op de affiche voorkomen, is de klacht op dit punt gegrond.

2-3. De webstek van het evenement dient, in de zin van de SWT, eveneens als een bericht of mededeling voor het publiek te worden beschouwd en moet derhalve in het Nederlands en het Frans te worden gesteld. Aangezien enerzijds het hoofdmenu op de Nederlandstalige versie van de webstek een aantal uitsluitend Engelstalige vermeldingen bevat en anderzijds de oproep tot partnerschap alsmede het persdossier enkel op de Franstalige versie van de webstek zijn weergegeven, is de klacht op deze punten gegrond.

(Advies [\leq 2N] 43.044 van 10 juni 2011)

- **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:**
in Sint-Genesius-Rode zijn de uurregelingen en andere inlichtingen aan de bushaltes enkel in het Nederlands gesteld.

De berichten en mededelingen van De Lijn moeten in de taal of talen van het ambtsgebied worden gesteld (cf. advies 30.139 van 18 maart 1999).

Conform artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans (cf. advies 35.051 van 4 september 2003, 36.051 van 5 november 2004, 36.201 van 8 september 2005, 37.139 van 8 december 2005, 38.051 van 5 oktober 2006 en 38.245 van 29 maart 2007). De klacht is gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveerden hun afwijkende mening als volgt.

In onderhavig dossier dient de taalhomogeniteit van het Nederlandse taalgebied te worden gerespecteerd. De regeling van artikel 24, 1°, van de SWT, betreft de berichten, mededelingen en formulieren die zijn bestemd voor een publiek dat enkel bestaat uit de inwoners van de gemeente en niet voor een ruimer publiek. In casu is de bewuste uurregeling dan ook een mededeling die uitsluitend in het Nederlands mag zijn gesteld.

(Advies [\leq 2N] 43.047 van 9 september 2011)

- **Postkantoor Wemmel:**
op het plafond van het postkantoor werd een mededeling aangebracht met, linksonder, de Nederlandse tekst "Ik regel mijn post" en, rechtsboven, de Franse tekst *Je gère mon courrier*.

Artikel 36, §1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun

dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

De informatie die in de postkantoren wordt opgehangen is een bericht of mededeling van een plaatselijke dienst aan het publiek.

Naar luid van artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Daarbij dient voorrang te worden verleend aan de taal van het gebied, in casu het Nederlands. De Nederlandse tekst moet de Franse dus voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993 en 28.037B van 12 juni 1997).

De mededelingen die in het postkantoor van Wemmel werden aangebracht, voldoen aan bovenvermelde vereisten. De klacht is ongegrond.

(Advies [<>1N] 43.083 van 25 november 2011)

– **Gemeente Voeren:**
vacature werd alleen in het Nederlands gepubliceerd.

De VCT bevestigt de strekking van haar advies 39.024 van 29 mei 2009.

Alle publicaties van de gemeente Voeren aangaande aanwervingen, zijn mededelingen aan het publiek. Conform artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, dienen die in het Nederlands en het Frans gesteld te worden.

Het is mogelijk de mededeling hetzij in beide talen in een en dezelfde krant of in hetzelfde weekblad te publiceren, hetzij in een van beide talen in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. In dit laatste geval dienen beide teksten identiek te zijn (zelfde inhoud) en gelijktijdig gepubliceerd te worden in publicaties met dezelfde verspreidingsnorm.

Indien de mededelingen in eenzelfde publicatie in beide talen verschijnen, dienen de termen "in het Nederlands en het Frans" geïnterpreteerd te worden in die zin dat alle teksten gelijktijdig en integraal op het betreffende document moeten verschijnen.

Deze principes dienden niet alleen op de gemeentelijke website, maar ook in de andere gebruikte communicatiekanalen in acht te worden genomen.

Voor zover dit niet het geval was, is de klacht gegrond.

Twee leden van de Nederlandse afdeling motiveren hun afwijkende mening als volgt.

De bewuste advertenties zijn mededelingen aan het publiek, maar betreffen een vacature die met opzet werd uitgeschreven buiten de grenzen van de eigen gemeente, ja zelfs van het eigen taalgebied. De vacature was dus gericht tot een ruimer publiek dan de inwoners van Voeren alleen. Er was dus geen beletsel om de advertenties, ongeacht het aangewende mediakanaal, uitsluitend in het Nederlands te publiceren.

(Advies [><2N] 43.101/B van 8 april 2011)

– **Gemeente Voeren:**
de nieuwe benaming van het gemeentehuis is AC (Administratief Centrum) en er bestaat geen Franse tegenhanger van (CA - Centre administratif).

Naar luid van artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, worden in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans gesteld.

In casu had de Franse versie van het opschrift het Franse equivalent van "AC - Administratief Centrum", namelijk CA – Centre administratif moeten bevatten.

De klacht is gegrond.

(Advies [<>1N] 43.103 van 25 november 2011)

– **Gemeente Voeren:**

alle schermen in de nieuwe raadszaal van de Voerense gemeenteraad bevatten enkel Nederlandstalige inlichtingen; op een scherm voor het publiek dient de informatie in het Nederlands en in het Frans te worden verstrekt.

In de schoot van de verenigde afdelingen van de VCT werd geen meerderheid bereikt. Op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking, worden hieronder de uitgebrachte meningen van beide afdelingen weergegeven.

Mening van de Nederlandse afdeling

De gemeenteraad in Voeren dient te verlopen in de taal van het gebied (het Nederlands). Alle handelingen tijdens deze raad: mondelinge toelichting van de voorzitter van de gemeenteraad en van het college van burgemeester en schepenen, mondelinge interventies van de raadsleden, presentaties met technische hulpmiddelen (bv. *Powerpoint* via één of meerdere schermen), gebeuren in de volledige ruimte van de raadszaal in de taal van het gebied. De gemeenteraad en alle acties die er plaatshebben zijn overigens niet te kwalificeren als berichten en mededelingen voor het publiek in de zin van de SWT. De toehoorders kunnen er, in het kader van de openbaarheid van de raadsvergadering, op dezelfde wijze kennis van nemen als de raadsleden zelf.

De klacht is derhalve ongegrond.

Mening van de Franse afdeling

Een scherm dat, in de vergaderzaal van de gemeenteraad van Voeren, bestemd is voor het publiek en speciaal daarvoor werd aangebracht, brengt de toepassing met zich van artikel 11, §2, lid 2, van de SWT, volgens welk, in de taalgrensgemeenten, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, worden gesteld in het Nederlands en in het Frans.

De Franse afdeling die, in de voornoemde taalgrensgemeenten, voor de berichten en mededelingen aan het publiek geenszins aanstuurt op een veralgemeende tweetaligheid, stipt aan dat de wet van 1963, naar de wens van de wetgever, "een principiële wet is, die moet worden toegepast met goede wil en het verlangen de toepassing ervan niet te ontzenuwen door beperkte interpretaties" (Parl. Besch. Kam. volksv., gew. zitt. 1961/1962, memorie van toelichting, nr. 331/1, p. 2).

Bijgevolg gaat hetgeen wordt vertoond door het gebruik van *Powerpoint*, het kader van de gemeenteraad te buiten, en zijn de inlichtingen die met dat technische middel worden verspreid, een mededeling aan het publiek; deze mededeling moet ten behoeve van de Voerense ingezetenen worden gesteld in beide talen, namelijk in Nederlands en het Frans, met voorrang voor het Nederlands.

De klacht is derhalve gegrond.

(Advies 43.114 van 9 december 2011)

HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN

- **Notaris met kantoor te 1030 Brussel:**
tweetalige affiches (met voorrang voor het Frans), voor de vrijwillige openbare verkoping van een onroerend goed gelegen in Huldenberg.

Overeenkomstig de geest van de SWT, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden eerbiedigen.

Affiches zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in de taal van het gebied gesteld zijn. In navolging van artikel 11, §1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse en het Franse taalgebied, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van het gebied.

De affiches die in Huldenberg werden aangebracht waren uitsluitend in het Nederlands gesteld. De klacht is ongegrond.

(Advies 43.015 van 25 maart 2011)

II. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
viertalige (F-N-E-D) informatiezuilen aan de bushaltes in de gemeente Vilvoorde.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3, van de SWT.

Bushaltes zijn plaatselijke diensten in de zin van de SWT. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek (cf. adviezen 33.442 van 22 november 2001 en 37.077 van 16 februari 2006).

Overeenkomstig artikel 11, §1, lid 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, uitsluitend in de taal van het gebied.

De gemeente Vilvoorde behoort tot het homogeen Nederlandse taalgebied. Bijgevolg dient de informatie aan de bushaltes er uitsluitend in het Nederlands te worden aangebracht.

De klacht is gegrond

(Advies 42.126 van 18 maart 2011)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
bij het afroepen van bestemmingen in drie talen (N-F-E) worden, in de Engelstalige versie, de Franse benamingen van de metrostations gebruikt.

De MIVB is een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarop artikel 33 van de wet

van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen van toepassing is. Conform dat artikel, dat m.b.t. de mededelingen aan het publiek, verwijst naar artikel 18 van de SWT, moeten de berichten en mededelingen die de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest richten aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Wanneer die berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag een mededeling in het Engels worden toegevoegd aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (cf. adviezen 30.187 van 22 oktober 1998, 33.373/374/375 van 24 januari 2002, 41.076 van 18 september 2009 en 41.133 van 20 november 2009).

Conform de vaste rechtspraak van de VCT moeten de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in hun berichten en mededelingen die gesteld zijn in andere talen dan het Nederlands of het Frans, hun namen en adressen in beide talen (Nederlands en Frans) vermelden, om duidelijk te maken dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is (cf. adviezen 28.040/G van 4 juli 1996, 34.094 van 26 september 2002, 34.134 van 19 september 2002 en 38.128 van 6 februari 2009).

Bijgevolg moeten in de Engelstalige aankondigingen van de bestemmingen in de metro, de namen van de metrostations zowel in het Nederlands als in het Frans worden afgeroepen.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.152 van 8 april 2011)

– **FOD Financiën – Agentschap van de Schuld:**
sommige perscommuniqués per e-mail enkel in het Engels verstuurd.

Conform de bepalingen van artikel 40, lid 2, van de SWT, stelt het Agentschap van de Schuld, een centrale dienst, zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

Aangezien de bewuste perscommuniqués evenwel ook bestemd zijn voor een internationaal publiek, stemt de VCT ermee in dat de Nederlandse en Franse teksten worden aangevuld met een tekst in de Engelse taal.

Een eentalig Engels communiqué is niet conform de SWT.

De klacht is gegrond.

De VCT herinnert aan haar vaste rechtspraak volgens welke, in een mededeling gesteld in een vreemde taal, de naam en het adres van de instelling moeten vermeld worden in de door de SWT voorgeschreven talen. Zulks, teneinde het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te geven (cf. adviezen 30.187 van 22 oktober 1998, 34.130 van 19 september 2002, 38.128 van 6 februari 2009 en 42.079 van 18 november 2010).

(Advies 43.023 van 9 september 2011)

– **Paleis voor Schone-Kunsten:**
exclusief gebruik van het Engels voor de benaming van een tentoonstelling in een publicatie van Bozar.

De tentoonstelling kadert in een partnerschap tussen de Regie der Gebouwen, de FOD Justitie en het Belgische Tijdschrift voor Architectuur.

De titel van de tentoonstelling is in het Engels gesteld. De inhoud van de brochure is echter drietalig (Nederlands, Frans, Engels).

Aangezien de tentoonstelling door verschillende openbare en private instellingen georganiseerd wordt en creaties voorstelt van Belgische en buitenlandse architecten in het kader van een internationaal concours, is het feit dat de titel van de tentoonstelling in het Engels is gesteld geen schending van de SWT.

De klacht is ongegrond (cf. advies 33.199 van 13 april 2000 i.v.m. de Engelstalige titel van de informatiebrochure van de dienst "Zegels en Filatelie" van de Post).

(Advies 43.095 [<>1F, <>2N] van 9 december 2011)

III. TAALEXAMENS

- **Taalgrensgemeenten:**
afvaardiging van een waarnemer van de VCT bij alle taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd met toepassing van artikel 61, §4, van de SWT.

Aan de VCT werd verslag uitgebracht over de volgende taalexamens die in 2011 werden georganiseerd.

Examen georganiseerd te:		Verslag:
Ronse (stad)	5 februari	43.005
Moeskroen (stad)	17 maart	43.034
Ronse (stad)	23 maart	43.040
Moeskroen (stad)	31 maart	43.045
Ronse (OCMW)	1 april	43.061
Ronse (politie)	4 april	43.065
Moeskroen (stad)	19 en 26 mei	43.107
Ronse (stad)	1 juli	43.135
Ronse (stad)	22 september	43.140
Ronse (stad)	22 oktober	43.148
Moeskroen (stad)	17 november	43.150
Edingen (OCMW)	30 november	43.156
Ronse (stad)	30 november	43.207

IV. GERECHTSDEURWAARDERS

- **Gerechtsdeurwaarder uit Maasmechelen:**
sturen van een Nederlandstalig document aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Een deurwaardersexploot wordt beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT niet bevoegd (zie ook advies 24.064 van 29 september 1993, adviezen 26.006 en 26.086 van 16 juni 1994 en advies 28.254 van 19 december 1996).

(Advies 43.014 van 11 februari 2011)

- **Gerechtsdeurwaarders uit Brussel:**
Nederlandstalig document gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Een deurwaardersexploot wordt beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT bijgevolg niet bevoegd (zie ook adviezen 24.064 van 29 september 1993, 26.006 en 26.086 van 16 juni 1994 en 28.254 van 19 december 1996).

(Advies 43.027 van 18 maart 2011)

– **Gerechtsdeurwaarder:**
Nederlandstalig document gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Een deurwaardersexploot wordt beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT niet bevoegd (zie ook de adviezen 24.064 van 29 september 1993, 26.006 en 26.086 van 16 juni 1994 en 28.254 van 19 december 1996).

(Advies 43.089 van 9 september 2011)

– **Gerechtsdeurwaarders met kantoor te Elsene:**
Franstalig document aan een Nederlandstalige uit Brussel.

Een deurwaardersexploot wordt beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

Aangezien haar bevoegdheden beperkt zijn tot het gebruik van de talen in bestuurszaken is de VCT niet bevoegd (zie ook de adviezen 24.064 van 29 september 1993, 26.006 en 26.086 van 16 juni 1994 en 28.254 van 19 december 1996).

(Advies 43.109 van 9 september 2011)

DEEL TWEE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, §5, van de SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van de Vlaamse Raad die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied.

De Nederlandse afdeling hield in 2011 drie zittingen. Zij bracht twee adviezen uit naar aanleiding van vragen om advies door leden van de Vlaamse Regering en negen adviezen naar aanleiding van klachten.

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

- **Voetbalfederatie Vlaanderen VZW:
gebruik van tweetalige wedstrijdformulieren.**

Blijkens de statuten van de Voetbalfederatie Vlaanderen is deze VZW een private instelling en geen overheids-VZW.

Zij vormt geen rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar zouden hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, §1, 2° van de SWT.

Wat de VZW bindt met de overheid (Vlaamse Gemeenschap) is de toekenning van subsidies – wat ook de reden van haar oprichting blijkt te zijn. Die steun is echter geen voldoende element om de gesubsidieerde vereniging onder toepassing van de SWT te laten vallen. Overigens stelde de VCT al in haar advies 32.217 van 14 september 2000 dat de VZW Koninklijke Belgische Voetbalbond niet onder de SWT valt.

De NA is dan ook van oordeel dat de private sportstructuur VZW Voetbalfederatie Vlaanderen niet onder de SWT valt en dat zij geen gevolg kan geven aan de klacht.
(Advies 42.179 van 18 maart 2011)

HOOFSTUK TWEE RECHTSPRAAK

* DECREET VAN 19 JULI 1973

- **Bedrijf Konica Minolta Zaventem:
bevelen en instructies aan Nederlandstalige medewerkers.**

Uit de toelichting van het bedrijf blijkt dat de Nederlandstalige medewerkers van het team *Production planning* hun bevelen en werkinstructies in het Nederlands ontvangen.

De NA wijst erop dat dit zowel op de schriftelijke als de mondelinge bevelen en werkinstructies betrekking dient te hebben.

Voor zover dit in de bewuste onderneming het geval is, is de klacht ongegrond.
(Advies 43.082 van 22 juni 2011)

* SWT

I. TOEPASSINGSSFEER

DIENSTEN EN ORGANISMES BELAST MET EEN OPDRACHT

– **Rijexamencentrum Deurne:
examens in andere talen.**

De wet van 16 maart 1968 betreffende het wegverkeer bevat geen enkele bepaling betreffende de organisatie van examens voor het verkrijgen van het rijbewijs in een andere taal dan de landstalen. Derhalve valt het taalgebruik bij deze examens onder toepassing van de SWT.

De bedoelde rijexamencentra zijn diensten in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT, met name diensten die belast zijn met een taak die de grenzen van het privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Deze instellingen vallen dan ook enkel onder de SWT binnen het kader en de perken van de hun opgedragen taak.

Examens voor het bekomen van een rijbewijs met behulp van een tolk, schenden niet het basisprincipe van de SWT, met name het gebruik van één van de drie landstalen.

Anderzijds is het organiseren van examens in een andere taal dan één van de drie landstalen wél strijdig met de bepalingen van de SWT.

De klacht is ongegrond.

(Advies 42.122 van 22 juni 2011)

– **VZW Spit Leuven:
verspreiding van een Franstalige informatiebrochure over de inzameling en verkoop van herbruikbare goederen, waarvoor geen gelijkaardige Nederlandstalige brochure zou bestaan.**

Uit de doelstellingen van de vereniging (artikel 3 van de statuten) en de omschrijving van haar relaties met de verschillende overheden (naast subsidiëring gaat het om erkenning door de Vlaamse overheid en contracten met de stedelijke en provinciale overheden voor het inzamelen en verkopen van herbruikbare goederen en tewerkstelling van kansengroepen) blijkt dat zij een nauwe band heeft met vermelde overheden. Zij moet derhalve beschouwd worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in de zin van artikel 1, §1, 2°, van de SWT. Als dergelijke rechtspersoon gevestigd in een stad van het Nederlandse taalgebied moet zij haar berichten aan het publiek, zoals folders, in het Nederlands stellen.

De NA, stelt vast dat de originele folder in het Nederlands is gesteld. Deze is quasi letterlijk vertaald in het Frans en in het Engels.

Overeenkomstig haar vaste rechtspraak kan de NA ermee instemmen dat een folder, in welbepaalde gevallen, inzonderheid gelet op het specifieke doelpubliek en met het oog op de integratie van allochtonen die nog geen of onvoldoende Nederlands kennen, naast het Nederlands ook in het Frans en in het Engels wordt gesteld. Zulks, met dien verstande dat boven de anderstalige tekst de vermelding "Vertaling uit het Nederlands" dient te staan om aan te tonen dat de Nederlandstaligen over dezelfde informatie beschikken.

De NA oordeelt dat de klacht enkel gegrond is ten aanzien van het ontbreken van de vermelding "Vertaling uit het Nederlands" boven de anderstalige tekst van de kwestieuze folder.

(Advies 43.128 van 14 oktober 2011)

II. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – station op de luchthaven van Zaventem:**
een Nederlandstalige particulier werd tijdens een ticketcontrole op het perron in het Frans aangesproken.

Het bedoelde NMBS-station is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

De vraag aan de reizigers om hun vervoerbewijs te tonen, zelfs in het kader van een telling, is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Op grond van artikel 12, lid 1, van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst, gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied (in casu in Zaventem), voor zijn betrekkingen met de particulieren, uitsluitend de taal van zijn gebied, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt aan de particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied (ook aan buitenlanders) te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling uit welke hoofde ook van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van de SWT. Dit betekent dat de externe firma aangesteld door de NMBS bij de uitvoering van haar opdrachten dezelfde taalverplichtingen heeft als de dienst waarvoor zij werkt. De NMBS moet van haar private medewerkers eisen de door de taalwet voorgeschreven taal/talen te gebruiken.

De klacht is gegrond.

(Advies 42.176 van 18 maart 2011)

- **Stad Gent:**
tweetalige (N/E) uitnodigingen voor het evenement "Textiel: verassend vernieuwend" in het Museum voor Industriële Archeologie en Textiel.

De NA stelt vast dat het (MIAT) van de stad Gent niet systematisch tweetalige uitnodigingen verstuurt. Bedoelde uitnodiging was gericht op een specifieke doelgroep, namelijk de leden van een Europees project MAX, waaraan musea uit Denemarken, Bulgarije en Duitsland meewerkten.

Overeenkomstig haar vaste rechtspraak is de NA, van oordeel dat in dergelijk geval, naast het Nederlands, gebruik kan worden gemaakt van een andere taal of talen op voorwaarde o.m. dat voorrang wordt verleend aan het Nederlands en dat de andere taal of talen geen aanvullende informatie bevatten.

De NA stelt vast dat de bedoelde uitnodiging gesteld is in overeenstemming met de rechtspraak terzake.

De klacht is ongegrond.

(Advies 42.182 van 18 maart 2011)

- **Stad Landen:**
tweetalige uitnodiging voor plechtigheid ter gelegenheid van de ontbinding van een legereenheid met standplaats te Landen.

De stad Landen is een plaatselijke dienst gelegen in het homogene Nederlandse taalgebied. Zij gebruikt uitsluitend de taal van het gebied in haar betrekkingen met particulieren (artikel 12 van de SWT). Wanneer de stad Landen aan burgerlijke personen, prominenten en instellingen uitnodigingen voor plechtigheden verstuurt, waarbij zij rechtstreeks betrokken is, dient zij dit uitsluitend in het Nederlands te doen.

Op de uitnodiging staan de burgemeester en schepenen van Landen overigens duidelijk als uitnodigende partij vermeld. Het sturen van een tweetalige uitnodiging, in casu aan de eigen burgers, is strijdig met de SWT.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.067 van 22 juni 2011)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeente Stabroek: waarschuwingsborden aan scholen met Engelstalige vermelding *Slow*.

Voor waarschuwingsborden geldt dezelfde taalregeling als voor verkeersborden die, overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, berichten of mededelingen aan het publiek zijn, en werden aangebracht door de gemeente.

Overeenkomstig artikel 11, §1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands (cf. ook adviezen 32.537 van 15 december 2000 en 35.020 van 27 maart 2003).

Het gebruik van Engelse vermeldingen op een verkeersbord is in strijd met de SWT (cf. ook de adviezen 25.001 van 23 juni 1993, 30.007 van 24 augustus 1998 en 37.072 van 23 juni 2005).

De waarschuwingsborden die aan de basisscholen in de betrokken gemeente worden geplaatst, dienen uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

De NA is er overigens van overtuigd dat, met enige creativiteit, een toepasselijke Nederlandse tekst kan worden gevonden.

De klacht is gegrond.

(Advies 43.137 van 14 oktober 2011)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– De Lijn: Engelstalige reclameboodschappen van private bedrijven op bussen en trams van de maatschappij te Antwerpen.

Artikel 1, §1, 2°, van de SWT, stelt dat deze wetten van toepassing zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hen hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Het aanbrengen van private publiciteit betreft echter geen eigenlijke concessie van een openbare dienst, doch een louter ter beschikking stellen van een gedeelte van het openbaar domein tot uitoefening van een activiteit van private aard, wat een concessie van het openbaar domein is (zie adviezen 30.073 van 27 mei 1999 en 32.345-32.382 van 21 december 2000 betreffende reclameboodschappen op de bussen van De Lijn, evenals 30.209 van 24 september 1998 en 41.063 van 23 oktober 2009 betreffende reclameboodschappen in de Brusselse metro en bushaltes).

De bewuste reclameboodschappen zijn commerciële mededelingen van private maatschappijen aan hun klanten. Daarop zijn de SWT niet van toepassing.

De klachten zijn ongegrond.

(Advies 43.151 en 43.152 van 14 oktober 2011)

DEEL DRIE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING

Met toepassing van artikel 61, §5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De FA vergaderde niet in 2011.

INHOUD

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	4
B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISSTRATIEVE DIENST	4

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE **5**

RECHTSPRAAK

DEEL EEN VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN

HOOFSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

A. DIENSTEN EN ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT	10
B. ADMINISTRATIEVE HANDELINGEN VAN DE GERECHTELIJKE OVERHEDEN	13

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. SWT NIET VAN TOEPASSING	14
B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	15

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS	17
1. Aantal uitgebrachte adviezen	17
2. Toezicht op de naleving van de taalkaders	17
3. Ontstentenis van taalkaders	32
B. TWEETALIG ADJUNCT	34
C. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	34
D. BEHANDELING IN BINNENDIENST	35
E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	35
F. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	36
G. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	44
H. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	48

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. BEHANDELING IN BINNENDIENST	44
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	49
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	65

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	71
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	74

IV. BRUSSEL-HOOFDSTAD * GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	75
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	77

* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE	
A.	TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL 78
B.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 79
C.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 80
V. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	
A.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 81
B.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 85
 HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN	
I.	TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN 89
II.	GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN 89
III.	TAALEXAMENS 91
IV.	GERECHTSDEURWAARDERS 91
 DEEL TWEE BIJZONDER VERSLAG VAN DE NEDERLANDSE AFDELING	
HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN 95	
KLACHTEN WAAROVER DE NA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	
	SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING 95
 HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK	
	* DECRETEN 95
	* SWT 96
I.	TOEPASSINGSSFEER 96
II.	PLAATSELIJKE DIENSTEN
A.	BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN 97
B.	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 98
III.	GEWESTELIJKE DIENSTEN
	BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK 98
 DEEL DRIE BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE AFDELIING 99	